የአብርሃምን የተስፋውን ቃል እንመልከት፤ ዘፍ. 17፥1 **‹‹እግዚአብሔር ለአብርሃም ተገለጠለትና እኔ ኤልሻዳይ ነኝ፤ በፊቴ ተመላለስ፤ ፍጹምም ሁን፤ ቃልኪዳኔን በእኔና በአንተ መካከል አደርጋለሁ፤ እጅግም አበዛሃለሁ አለው፡፡››**

እንዲሁም በአዲስ ኪዳን ዮሐንስ እንዲህ አለ፤ ‹‹ **ኢየሱስም ሲሄድ ተመልክቶ፤ እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ››** ዮሐ.1፥35 ፍሊጶስና ናትናኤል፤ የእግዚአብሔር በግ ያውና እያሉ ወደ እርሱ ቀረቡ፡፡ እርሱም፤ ማንነታቸውን እያስገነዘበ ወደ ራሱ ሐዋርያዊ ሕይወት መራቸው፤ እንዲህ በማለት በተስፋው ቃል ኪዳን ባረካቸው፡፡

‹‹እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ሰማይ ሲከፈት መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ፡፡›› ዮሐ. 1፥52 ደግሞም **የእግዚአብሔር በግ ስለሆነ ‹‹ ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ እውነት፤ እውነት እላችኋለሁ የወልደ እጓለ እምሕያው ክርስቶስን፤ ሥጋዬን ካልበላችሁ ደሜን ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም፡፡ ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው፡፡ እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ፡፡››**

<u>ምዕራፍ ሰባት</u>

7. <u>ምነው ተኝተሃል?</u>

‹‹እግዚአብሔር የሚጠላቸው ስድስት ነገሮች ናቸው፣ ሰባትንም ነፍሱ አጥብቃ ትጸየፈዋለች፤ ትዕቢተኛ ዓይን፣ ሐሰተኛ ምላስ፣ ንጹሕን ደም የምታፈስስ እጅ፣ ክፉ አሳብን የሚያበቅል ልብ፣ ወደ ክፉ የምትሮጥ እግር፣ በሐሰት የሚናገር ሐሰተኛ ምስክር፣ በወንድማማች መካከልም ጠብን የሚዘራ፡፡›› ምሳ. 6፥16-19

‹‹ምነው ተኝተሃል?›› ትንቢተ ዮናስ ምዕራፍ 1፥6 ላይ ያለ ቃል ነው፡፡ በጣም ክፉ የነበሩ ሕዝቦች፤ አብዝተው እግዚብሔርን ትተውት እርስ በእርሳቸው እየተባሉ፣ እየተናከሱ፣ በመንፈሳዊ የአምልኮት ቅድስና መሄድ የሚችሉበትን መንገድ ረስተው፣ ስተውና ችላ ብለው ከነ አካቴው ንቀው በነበረበት ጊዜ፤ ክፋት እየጨመረ መጣ፡፡

በዚያ ዘመን ታላላቅ ነቢያቶች ደክመው፤ በሕይወታቸው አቅምና ጉልበት አጥተው፤ ግማሾቹም አርፈው ስለነበረ፤ አንድ ዮናስ ቢቀር፤ እግዚአብሔር ወደ እርሱ ተመለከተ፡፡ በዘመኑ አሉ ከሚባሉ ነብያት ውስጥ አንደኛው ዮናስ ነው፡፡

‹‹የእግዚአብሔር ቃል ወደ አማቴ ልጅ ወደ ዮናስ እንዲህ ሲል መጣ፡- ተነስተህ ወደዚያች ወደ ታላቂቱ ከተማ ነነዌ ሂድ፡፣ ክፋታቸውም ወደ ፊቴ ወጥቶአልና በእርስዋ ላይ ስበክ›› ት/ዮና. 1፥1-2 አለ፡፡

ክፋት ወደ ሰማይ ደረሰ፡፡ ክፋት በሚሞላበት ጊዜ፤ ኅብረት ይናዳል፤ ሕብረተሰብና ቤተሰብ ይበተናል፤ የሕይወት መንገድና የአባቶች አገር ይፈርሳል፡፡

ክፋት በሚበዛበት ጊዜ፤ ችግሮች በሁሉም አቅጣጫ ይመጣሉ፡፡ እነዚህ ችግሮች ከመባባሳቸው በፊትና ክፉዎችም ከእኩይ ድርጊታቸው እንዲመለሱ፤ ከገቡበት ወጥመድ እንዲድኑ፤ አስቸጋሪ ከሆነ ጎዳና

እንዲወጣ፤ ከነቢያት የቀረኸው አንተ ስለሆንክ፤ ከተንከለኞች የተማሩት ክፋትም ብዙ ጉዳት ሊያመጣ እንደሚችል ተረጋግጧልና፤ ሂድና ስበካቸው። አለው። ሂድ ያለው ሰው ግን፤ አልሄደም።

7.1 ከእግዚአብሔር ፊት መሸሽና በገንዘብ መመካት፤

ዮናስ ምነው ተኝተሃል? የተባለው ለዚህ ነው። ዮናስ ግን፤ በተቃራኒ አቅጣጫ ተንቀሳቀሰ። ከእግዚአብሔር አምላክ ፊት ይኮበልል ዘንድ፤ ወደ ተርሴስ የምታልፍ መርከብ አግኝቶ፤ ተሳፈረ። ጥሩ ዋጋ ከፍሎም ወደ መርከቢቱ ውስጠኛው ክፍል ገባ። ወደ ኢዮጴም ወረደ።

ከእግዚአብሔር ለመሸሽ በኪሱ፤ በገንዘቡ ተማመነ። ለማምለጫ ከተጠቀመበት መሣሪያዎች መካከል አንዱና ዋናው፤ ገንዘብ ነው። ለመኮብለያ ይበቃኛል ብሎ የገመተው ገንዘብ ነው። አንድ ጊዜ ይህችን አገር ተሻግሬ ከሄድኩ፤ ከእግዚአብሔር ርቂያለሁና ሁለተኛ መልዕክት ወደ እኔ አይመጣም ብሎ ተማመነ።

የእግዚአብሔር አገልጋዩ፣ ተጠሪውና አንደበቱ ሆኖ ሳለ፤ ሃሳቡ ግን ሸሸት ሆነ። የሚያስበው እንደሰው፣ እንደጊዜውና እንደራሱ ዕቅድ እንጂ፤ እንደ ሰማይ አምላክ ፈቃድ አልነበረም።

ዛሬ በመንፈሳዊ ጉዞዎች ውስጥ ስንመለከት፤ የዮናሽ ዓይነት ጠባይ ያላቸው ብዙ አገልጋዮች እናያለን።

በዘመናችን የደኅንነት ጉዳይ ላይ ያለን አመለካከት እንደ አገልጋይነታችን በወገኖቻችን ላይ ለሚደርሱ የክፉ መንፈስ ጥቃቶች ብዙም ቦታ ባለመስጠት፤ የትምህርትና የስብከት ሙያ ላይ ብቻ በማተኮር የምንኖርበት ኑሮ ከማድጉ ጋር የሄድንበት መንገድ፤ በክፉው መንፈስ የሕብረተሰቡ የጤና የኑሮ በረከትና በእምነት አለመጽናት ጉስቁልና ወገናችንን እንደጎዳው አልተገነዘብንም።

ለመንፈሳዊነታችን ጥንክሬና ጉድለት፤ ወደ ቤተ እግዚአብሔር የገባንበት ጊዜና የአባቶች ተክለ ሕይወት ውስጥ የሚያሳዩት የአርዓያነት ፋይዳ የሚወስነው ሲሆን፤ ሌላው የተጠራበት መንፈሳዊ የእምነትና እግዚአብሔርን የመፍራት የንጹሕ አምልኮት ፍቅር የያዛቸው ልምዶቹ አለመኖር፤ ከዓለማዊነት ወደ መንፈሳዊነት እንደገና ወደ ዓለማዊነት መቀያየር የዘመናችን አገልጋዮች ዋንኛው አደጋ ነው። ለእንቅልፍም የተሻለ ቦታ እንዲሰጡ የሚያደርገው ይሄው ነው።

በሌላ በኩል፡ ለጥቅም ብቻና ስለጥቅም የሚያገለግሉ ከመሆኑ ጋር ተያይዞ የሚመጡ ችግሮች ከቢሮክራሲው ሰንሰለት ጋር ተጣምሮ በእምነት ላይ ታላቅ ውድቀትና ውስብስብ ችግሮችን አስከትሏል።

በአገራችን ታሪክ ውስጥ ካሉ ትልልቅ ውድቀቶች መካከል አንዱ፤ እንደ ዮናስ ከእግዚአብሔር አምላክ በመሸሽ የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው የሚለውን መንፈሳዊ የሕይወት መርሆን ከመተው ወይም ከመዘንጋት ጋር በተያያዘ፤ የገጠመን ችግር፤ የመጠፋፋቱና የመከዳዳቱ፣ የመወነጃጀሉና የመነካከሱ ፋይል፤ እንደ መንስኤ የሆነው መጀመሪያ በቤተ እግዚአብሔር አገልጋዮች ውስጥ የተነሳው የመለያት ጥፋት አሁን ላለንበት ለተተረማመሰ የታሪክ ሂደት በር የከፈተ መሆኑን የሚያስገነዝበን ነው።

የዮናስ ምርጫ፤ ለሕዝቡ ደኅንነትና አገሪቱ ለገጠማት ጥፋት ባለማሰብ፤ ከእግዚአብሔር ቃል ወጥቶ፤ ባሕር አቋርጦ ለመሸሽ፤ ለመርከቢቱ የሚያስፈልገውን ዋጋ ሁሉ ከፍሎ ገዛ መጀመሩ፤ ከላይ የተጠቀሰውን የደኅንነት መንገድ ቦታ እንዳልሰጠው ያስረዳናል።

7.2 <u>የመጀመሪያው መውረድ፤ ውጣ የተባለው ወረደ፤</u>

ዮናስ መርከቢቱን ለመሳፈር፤ ከወጣበት መውረድ ግዴታው ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን። <u>ወደ ኢዮጴ ወረደ።</u> ይላል፤ ኢዮጴ የንግድ ማዕከል ናት። ብዙ መርከቦች የሚተሳለፉባትና የሚቆሙባት መልሕቃቸውን ጥለው የሚያርፉበት ወደብ ናት። ኢዮጴ ተጓጓዦች በሙሉ ገንዘባቸውን ይዘው፤ ገንዘባቸውን ከፍለው፤ ከአገር አገር የሚጓጓዙባትና ወደ ተለያዩ አካባቢዎች ለመሄድ የሚችሉባቸውን መጓጓዦዎች የሚያገኙባት ወይም የሚቀባበሉባት ሥፍራ ናት።

ኢዮጴ ከንግድ ማዕከልነቷ በተጨማሪ፤ የብዙ ሰዎች የመገናኛም ቦታ ናት። የተላከው ሰው ነብዩ ዮናስ፤ ወረደ። <u>ወረደ</u> የሚለው ቃል፤ <u>ወጣ</u> ከሚለው መንፈሳዊ በረከት አንጻር ሲታይ፤ በእጅጉ የተለየ ነው።

መውረድ እንደመውጣት አስቸጋሪ አይደለም። እግዚአብሔር <u>ውረድ አይደለም</u> ያለው፤ <u>ወደ ነነዌ ውጣ</u> ነበር ያለው። በራሱ ፈቃድ ግን ወረደ። እኛም ወርደን፤ ወርደን የምንቆምባቸው ሥፍራዎች አሉ።

ወደ መርከቢቱ ውስጥ ከገባ በኋላ፤ እግዚአብሔር በባሕሩ ላይ ታላቅ ንፋስ አመጣ። ማዕበል ስለተነሳ አሁን፤ ገንዘብ አያዋጣም። በገንዘብ ኃይል፣ በእምቢተኝነት፣ ባለመታዘዝ፣ በማዕረግና በሥልጣን ወዘተ... መመካት አሁን አይሠራም።

<u>እግዚአብሔር፤ ለዓመፀና አምልኮቱን ለረሳ ሕዝብ የሚያስተምርበት መንገድና የሚያሳያቸው ምልክቶች፤</u>

የብቸኝነት ስሜት መፈጠር (የአመል መለወጥ)፣ የምንሄድበትን መንገድ መዘጋት፣ ጤና፣ በረከትና ሰላም ማጣት፤ ዋንኞቹ ሲሆኑ፤ እነኚህን ነጥቦች በዝርዝር ስናያቸው ደግሞ፤

ሀ. <u>የተፈጥሮ አቅጣጫን መለወጥ፤</u>

ረሃብ፣ ጎርፍ፣ ማዕበል፣ የመሬት መንቀጥቀጥ፣ ከፍተኛ የባሕር መናወጥ (ለምሳሌ፤ ሱናሚ)፣ ነፋስ የቀላቀለ ከባድ ዝናብ፣ እሳተ ገሞራ ወዘተ... በዚህ መልኩ ሊከሰት ይችላል።

ለ. <u>በክፉው ጠባያችን ምክንያት በረከትና ሰላም ማጣት፤</u>

ጠላት በሚበዛበት ሕይወት ውስጥ መኖር፤ እጅግ ከባድ የሆነ የቁጣው አካል ነው። ያዩህና የያዛቸው ድንጋጤ አመላቸው ተለውጦ፤ በመግቢያህና በመውጫህ ላይ ጠላት ሆነው ይሰለፉሉ፤ ከጊዜ በኋላ፤ አንተም እንደነሱ ትሆናለህ።

ት/ኢሳ. 1፥19 « እሺ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ የምድርን በረከት ትበላላችሁ እንቢ ብትሉ ግን ብታምፁም ሰይፍ ይበላችኋል። የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።»

<u>የተፈጥሮን ባሕርይ በመቀየር</u>

« እናንተ ብዙ ነገርን ተስፋ አደረጋችሁ፣ እነሆም፣ ጥቂት ሆነ፤ ወደ ቤትም ባገባችሁት ጊዜ እፍ አልሁበት።.....ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።.....ስለዚህ ሰማያት በላያችሁ ጠልን ከልክለዋል፣ ምድሪቱም ፍሬዋን ከልክላለች። እኔም በምድርና በተራሮች፣ በእህልና በወይንም፣ በዘይትና ምድርም በምታበቅለው ላይ፣ በሰዎችና በእንስሶችም ላይ፣ እጅም በሚደክምበት ሁሉ ላይ ድርቅን ጠርቻለሁ።» ት/ሐጌ 1፥9-11

ክፉው ጠባያችን ያድግና፤ አንዱ ለአንዱ አጥፊው፣ ጠላት፣ ዕብሪተኛና አውዳሚው ሆኖ፤ በረከታችንና ሰላማችንን በገዛ እጃችን እናጣለን።

‹‹ ነገር ግን የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል ባትሰማ፣ ዛሬም ያዘዝሁህን ሥርዓቱንና ትእዛዙን ሁሉ ባትጠብቅ ባታደርግም፣ እነዚህ መርገሞች ሁሉ ይመጡብሃል ያገኙህማል። በከተማ ርጉም ትሆናለህ፣ በእርሻም እርጉም ትሆናለህ። እንቅብህና ቡሃቃህ እርጉም ይሆናል።›› ዘዳግም 28:15

ሐ. <u>በአካልና በሥነ - ልቦና መጎዳት</u>!

ደዌ፣ ሕመም፣ ሥቃይ፣ ጭንቀት፣ ተስፋ መቁረጥ ወዘተ... ሊመጣ ይችላል። ‹‹እንዲህም ይሆናል፤ በሽቱ ፋንታ ግማት፣ በመታጠቂያውም ፋንታ ገመድ፣ ጠጉርንም በመንቀስ ፋንታ ቡሀነት፣ በመጎናጸፊያ ፋንታ ማቅ፣ በውበትም ፋንታ ጠባሳ ይሆናል።›› ት/ኢሳ 3:24

‹‹ደግሞስ ዓመጻ እየጨመራችሁ ለምን ገና ትቀሰፋላችሁ? ራስ ሁሉ ለሕመም ልብም ሁሉ ለድካም ሆኖአል። ከእግር ጫማ እንስቶ እስከ ራስ ድረስ ጤና የለውም፤ ቁስልና እበጥ የሚመግልም ነው፤ አልፈረጠም፣ አልተጠገነም፣ በዘይትም አልለዘበም።›› ት/ኢሳ. 1:5

መ. <u>በድንገት መቀጣት</u>!

ድንገት መጥፋት፤ እሰ ሲባል፤ ወጥቶ መቅረት፣ ሠርቶ ነግዶና አፍርቶ አለመመለስ፤ በአጠቃላይ፤ በእነዚህ መንገዶች አማካኝነት እግዚአብሔር እንድናውቀው፤ ያስተምረናል፤ ምልክት ይሰጠናል።

‹‹ ስለዚህ፣ እነሆ፣ አባብላታለሁ፣ ወደ ምድረ በዳም አመጣታለሁ፣ ለልብዋም እናገራለሁ።›› ት/ሆሴዕ 2:16

‹‹ስለዚህ፣ እነሆ፣ መንገድሽን በሾህ እዘጋለሁ፣ መንገድዋንም እንዳታገኝ ቅጥር እቀጥርባታለሁ።›› ሆሴዕ 2:8

ከዚህ ሁሉ <u>በተለየ መንገድ ደግሞ</u>፤ በጊዜ ሁኔታዎች ሳይበላሹ፤ ነገሮች መልካቸውንና አቅጣጫቸውን ሳይቀይሩ፤ በቃሉ በኩል

<u>በሰላማዊና በተረጋጋ መንገድ</u> ወደራሱ መንፈሳዊ ቅድስናና አምልኮት ይጠራናል።

ወደ ዮናስ ስንመለስ፤ ዮናስን የያዘው መርከብ እጅግ በጣም የተመረጠ መርከብ ነው። ነፍሳቸውንና ሥጋቸውን የሚወዱና የሚጠብቁ መኳንንቶችና ነጋዴዎች የሚጓዙበት መርከብ ቢሆንም፤ የገንዘቡ ትምክህት፤ አላዋጣውም። ከባድ የባሕር ሞገድ ተነሳ፤ል።

ያለፈውን የአስራ ሰባቱን ዓመት የአብዮት ዘመን ስንመለከት፤ እግዚአብሔር የለም፤ ቤተ መቅደሱ ይዘጋ ተባለ። ብዙ አገልጋዮች አብዮተኛ ሆኑ። የክንዱን እጅጌ ቆርጦ፤ የተራማጅነት መንፈስ መለያ ሆነ። መራጌታው የአብዮቱ ሥነ-ግጥም ፀሐፊ ሆነ።

እግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል። ‹‹አባብላታለሁ፤ አባብላታለሁ። እምቢ ስትለኝ መንገዷን በእሾህ እዘጋለሁ።›› ይህ መንገድ ከተዘጋ፤ ጉልበት፣ ኃይል፣ ገንዘብ፣ ዘመናዊ የጦር መሣሪያ፣ አይሠራም። ስለዚህ የዮናስ መንገድ ተዘግቶ እየወረደ ነው። በማዕበሉም የተነሳ፤ መርከቢቱ ልትሰበር ቀረበች። የዮናስ መሸሽ፤ በሌሎች ሕይወት ላይ ችግር ፈጠረ። በቤቱ ያሉት አገልጋዮች፤ ከልዑል እግዚአብሔር አምላክ ሲሸሹ ለዲያብሎስ መንገድ ይከፈታል። የአገልጋዮች መሸሽ መተቱ፤ ዛሩ፣ የአእምሮና የገንዘብ ስልብናው፣ የግርማ ሞገሱ ሥቃዩ፣ የጠንቋዩ፣ የቃልቻውና የአስማተኛው መብዛት፣ ለክፉ መንፈስ፤ አገልግሎት የሚሰጡ ሰዎች ቁጥር እጅግ በጣም ልቆና ገዝፎ እንዲገኝ አድርጎታል። ለዚህ ነው ልክፍት የበዛብን።

ወደ ባሕሩ እንመለስ፤ መርከቢቱ ልትሰበር ቀረበች፤ መርከበኞቹም ፈሩ። እያንዳንዱም ወደ አምላኩ ጮኸ። ባሕር የሚያመልከው ወደ ባሕሩ፤ በተፈጥሮ ላይ የሚያመልኩ ወደ ተፈጥሯቸው ጮኹ።

7.3 ሁለተኛው መውረድ፤ ያለውንና የያዘውን ማራገፍ፤

የአገልጋዩ የዮናስ መኮብለል፤ የሰዎቹን ሕልውናና የመርከቢቱን አቅጣጫ እንዲሁም፤ ታሪክ የሚያዛባና የነጋዴዎቹን ትርፍና በረከት የሚበላሽ አደረገው።

መርከቢቱም እንድትቀልላቸው፤ በውስጧ የነበረውን ዕቃ እያነሱ ወደ ባሕር ጣሉት። አሁን ትርፍ የለም። ኪሳራ ብቻ ነው። በዚያች መርከብ ላይ ያሉት አብዛኞዎቹ ሰዎች፤ በዮናስ ምክንያት፤ ኪሳራ ውስጥ ገቡ።

ነጋዴዎቹም፤ እንደዚህ ያለ ኃይለኛ ማዕበል ገጥሟቸው ስለማያውቅ፤ የዛሬው ሁኔታ ያልተለመደ ሆነባቸው። ወደፊት አይሄዱ፤ ማዕበል ነው፤ ወደ ኋላ አይመለሱ ችግሩ ከባድ ነው። አባብላታለሁ እምቢ ስትል መንገዷን በእሾህ እዘጋለሁ ማለቱን አንዘንጋ! ከዚያ በኋላ፤ ያላቸውን ሁሉ ወደ ባሕሩ አራገፉ።

ዛሬም የአገልጋዮቹ ደንታቢስነት፤ ለእግዚአብሔር የቅድስና ሥራ በፍቅሩና በደኅንነቱ ውስጥ ላለው ጉዳይ የቸልተኝነት አመለካከትና አስተሳሰብ መፈጠር፤ ብዙውን የበረከት ጉዞ መንገድ ላይ ጨንግፎ እንዲቀር በማድረግ፤ እንደ ዮናስ ተጠያቂዎች ነን።

እግዚአብሔር መንገድህን ሲዘጋ፤ ያለህን ሁሉ ታራግፋለህ። ሌላ አማራጭ የለም። ክፋት ሲበዛ፤ ውጤቱ ይህ ነው። ተንኮል፣ ምቀኝነትና ሟርት ሲበዛ፤ ያለህን ታራግፋለህ።

ነጋዴዎቹ ዕቃቸውን ሁሉ ወደ ባሕሩ እየጣሉ በነበረበት ሰዓት፤ ዮናስ በመርከቡ ውስጠኛው ክፍል ወርዶ ተኝቶ ነበር። መጀመሪያ ወደ ኢዮጴ ወደ ንግዱ ዓለም ወረደ። ቀጥሎ ደግሞ ወደ መርከቡ የውስጠኛው ክፍል ወረደ የሚለውን ቃል እናገኛለን።

ለሁለተኛ ጊዜ መውረዱ ነው። አገልጋዮች ሁለቴ ከወረዱ፤ ሌላ ይጨምራሉ። እንዲህ ነው ስንወርድ። እኛ ስንቴ እንደወረድን ባናውቀውም፤ ወርደን መገኘታችን ግን እርግጥ ነው።

ለመተኛት መውረድ

ሰው ከእግዚአብሔር ሲሸሽ እንቅልፍና መኝታ ለጊዜው ይመቸዋል፤ የሚያስጨንቅና የሚያሳስብ ችግር አይታየውም። ይህ ትውልድ ዜግነቱን በመለወጥ አልረካም፤ ማንነቱን በመጥላትና በመርሳት፤ የታከተና የሰለቸ ሕሊና፣ በስውር የቆሰለ ልብ እያለው ወርዶ ተኝቷል። ለወገኑ ችግር መድረስ አይፈልግም፤ የአባቶቹን ታሪክና አደራ ላለማሰብና ላለመጠበቅ ወርዶ መተኛት ምርጫው ነው።

ዮናስ ወርዶ በንቃት ቢጠብቅ እንኳን ጥሩ ነበር። አንደኛውን ስትወርድ እዚም ይጥልብሃል። ሁለተኛውን ስትወርድ ወፍራም እንቅልፍ ይይዝሃል። ለዚህ ነው ብዙ ጊዜ ሰዎች ጸሎት ለማድረግ ሲዘጋጁ፤ ከፍተኛ የሆነ የሕሊና ትንቅንቅ የሚገጥማቸው።

በተቻለው መጠን ዲያብሎስ እነኚህን የአማራጭ መንገዶች ሁሉ ይጠቀማል። ጸሎት እንዳታደርስ፤ ችላ እንድትል፤ እንድትዘነጋ፤ እንድትረሳና እንድትተው ያደርግሃል። ለሌላውም የሚኖርህን በጎ ፈቃድ ከነመልካም ሥነ-ምግባሩ እንዳታስበውና እንዳታደርገው በጥብቅ ይፈታተንሃል።

እነዚህ ጠባያት በተከታታይ በሕይወትህ ውስጥ ተጓዳኝ ሆነው ይቀጥላሉ። ከዲያብሎስ ልዩ የአሠራር መንገዶች ውስጥም ዋንኛው ክፍል፤ ይህ በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር እንዳትገናኝ የሚያደርገው ሴራ ነው።

ያለውን ማራገፍ፣ ለትውልድ አለማስቀረት፣ የአገር ሀብትን አሟጦ መጨረስ፣ በአፍሪካ አህጉር የሚታይ ወረርሽኝ ነው። በተጨማሪም፤ ከዲያብሎስ አሠራር አንዱ፤ የያዝከውን መጣል መበተንና ማራገፍ፤ ባዶ ማድረግ እንደሆነ ከፍ ብለን ተመልክተናል።

ነጋዴዎቹ፤ በአገልጋይ ዮናስ ምክንያት ኑሮዋቸውንና መርከባቸውን ባዶ እንዳደረጉት ሁሉ፤ ዛሬም የባዶ አገልግሎት እየሰፋ መምጣቱን እናያለን።

ቤተክርስቲያን ሃብቷን በተለያየ መንገድ እያራገፈች ነው፡፡ የተለያዩ ሃብተ-መንፈስ ቅዱስ የሆኑ ጸጋዎችን፤ መናፍስትን መለየት፤ ሃብተ-ፈውስና ሌሎችንም የጸጋ ስጦታዎች በተለያዩ ጊዜያት በዋህ መርከብ ከተመሰለችው ቤተክርስቲያን ውስጥ አውጥን አራግፈናል፤ እያራገፍንም እንገኛለን፡፡

ዮናስ ከፍተኛ ገንዘብ ስለከፈለ፤ በመርከቢቱ ጥሩ የመኝታ ክፍል ይዞ ተኝቷል፡፡ ሌላው ግን ሃብቱን ያራግፋል፡፡ ለመሸሽ የተመከበት ጉልበቱ ገንዘቡን ነው፡፡ ለዚህ ነው፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በአካለ-ሥጋ በመጣ ጊዜ፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም ያለው፡፡ ወይ አንዱን ይጠላል፤ ወይ አንዱን ይወዳል፡፡ ስለዚህ ዮናስ በገንዘቡ ተከፍሶ፤ ራሱን ከቆቶች ክፍል ውስጥ መድቦታል፡፡

እንዳንድ ጊዜ ገንዘብ የሚያመጣው ችግር፤ ድህነት ከሚያመጣው ችግር የከፋ ነው፡፡ ረሃብ ከሚያመጣው ችግር፤ ገንዘብ የሚያመጣው ጥፋት ይበልጣል፡፡ ምክንያቱም ገንዘብን ጌታ ብለነዋል!

አሁን ዮናስ ጥሩ የመኝታ ጊዜ ላይ ነው፡፡ ግን ክፋት መጥቷል፡፡ እግዚአብሔር ክፋት እንዳቆም ታገል ብሎ ይጠራዋል፡፡ እሱ ግን፤ ክፋትን አልታገልም ብሎ ይሸሻል፡፡

እንዲያውም በፊት ከነበረበት ሕይወትና ኑሮ ይልቅ፤ በመርከቢቱ ውስጥ የነበረበት የእንቅልፉ ጊዜና ሰዓት ጣፍጦታል፡፡ በጣም የሚገርመው፤ ሌላው ንብረቱንና ኑሮውን ከመርከቡ ሲያራግፍ፤ እሱ ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ላይ ይገኛል፡፡

ነጋዴዎቹ ምናልባት መርከባቸው እንዳትሰጥም፤ ጭነታቸውን ሁሉ ወርውረው ጨረሱ፡፡ ዛሬ ብዙ ሰዎች በስልብና መንፈስ ኑሮና ሀብታቸውን አጥተው ኪሳቸውን አራግፈው እየሠሩ የደከዩ፤ የተራቡና የተጠሙ ደመወዝ አልበቃ ያላቸው ጥቂቶች አይደሉም፡፡

እንግዲህ እነዚያ የባሕር ተጓገሮች ቅድሚያ የሚሰጡት፤ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለማዳን ነው፡፡ ኑሮዋቸውንና ገንዘባቸውን ግን፤ ማዳን አልቻሉም፡፡

ስለዚህ የመርከበኛዋ አለቃ ወደ ዮናስ ሲቀርብ፤ በከባድ እንቅልፍ ተኝቶ አገኘው፡፡ አንድ ነብይ መሸሹ ሳያንስ፤ ሲተኛ አስቡት፡፡ እዚያ ትውልዱ በክፋት፤ በምቀኝነትና በጥላቻ እየታመሰ፤ እርስ በእርሱ እየተባላ ነው፡፡ አገልጋዩ፤ ነብዩና መልዕክተኛው ዮናስ ግን፤ ተኝቶአል፡፡ **<u>ዘመኑ ለአገልጋዩ የእንቅልፍ ነው፡፡ ሕይወት ግን፤ ማዕበል ነው፡፡</u>**

ስለዚህ ክፋት ከመሬት ለቆ ሰማይ እስኪደርስ ድረስ ሥቃይ በርትቷል፡፡ ክፋት ከምድር ወደ ሰማይ ወጥቶአል፡፡ እያለ እግዚአብሔር ሲናገር፤ ሊሰማ ይችል የነበረው ነብይ፤ በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ይገኛል፡፡

ዛሬም እኛ በመተት ታሥረን በሌላው እንስቃለን፡፡ በክፉ መናፍስት ዕድሎቻቸው ተበላሽተው በሚሰቃዩ ወገኖቻችን፤ ዳር ላይ ቆመን ይሄ የማይታመን ነገር ነው እያልን በደንዳናው የልብ መስመር ላይ ቆመናል፡፡

ቤተሰብ፤ ሚስት፤ ልጅ፤ እህት፤ ወንድም ወዘተ… ግን በተወሳሰበ የመንፈስ ጥቃት ማዕበል ላይ ናቸው፡፡ ጠባይ፤ ኑሮና ዕውቀት ተዛብቶ፤ ቅንነትና በጎ አልባነት ሰፍቶዋል፡፡

የመርከበኛዋ አለቃ ወደ ዮናስ ተጠግቶ ‹‹ **ምነው ተኝተሃል? ተነስተህ አምላክህን ጥራ**››፡፡ አለው፡፡

ዛሬም እኛ በመንፈሳዊውም ሆነ፤ በዓለማዊውም ትውልድ ውስጥ በሙስና ብክነት በዘር አድልዎ ጥቃት፤ በዐመፃ ኃጢአት፤ በመናፍስት ሞት እያለቀ፤ ከልክ ያለፈ ግዙፍ ወንጀልና ውድመት እያየን፤ ‹‹**እግዚአብሔር ሆይ ከመከራ አውጣን! እግዚአብሔር ሆይ ከመከራ አውጣቸው** ›› ከማለት ይልቅ፤ ሶፋችን ላይና መኝታችን ላይ

ጋደም ብለን ጭራሽ እንስቃለን:: ዛሬ፤ እኛን ‹‹**ምነው ተኝተሃል?**›› ማን ይበለን፤ ማዕበል ውስጥ ከገባን አንሰማም::

አውሬው ለጥፋት በማዕበል ውስጥ እያለ ተኝተናል:: የማዕበል ዓመት ውስጥ እያለን እንቀልዳለን:: ዮናስ በከባድ እንቅልፍ ውስጥ ነው:: የመርከቢቱ አለቃ መጣና ወደ እርሱ ቀርቦ እየደጋገመ አንተ! **ምነው ተኝተሃል?** አለው::

የተመረጠውና በበረከት አቅጣጫ ቁም የተባለው ሲተኛ፤ ሌላው መጥቶ ምነው ተኝተሃል? **እግዚአብሔር ያስብህ እንደሆን ተነስተህ አምላክህን ጥራ** ብሎ ቀሰቀሰው::

ሽማግሌው በመንፈስ ታስሮ፤ ወጣቱ ከአሮጊቷ እኩል **በማለዳ ተይዞ**፤ ፈቱና ደንግዞ፣ ሕሊናው ጠፍቶ፤ የትምህርት ዋጋና ውጤቱ ሁሉ ተበላሽቶ፣ በቤት ውስጥ እያጉረመረመ ተቀምጦ የቀረው ትውልድ፤ መንገዱ በመናፍስት እንደተሰናከለበት ብዙም መረጃ የለንም:: ስለዚህ **ምነው ተኝታችኋል? ማን ይበለን!**

ዛሬ እኛም ዘንድ በመናፍስት የተጎዳውን ይህን ትውልድ ለማዳን ፍላጎቱና ስሜቱ የሌላቸው አገልጋዮች ብዙ እንደሆኑ፤ ይህ የዮናስ ተሞክሮ ያሳየናል::

እንግዲህ፤ መጸለይ ያለበት ዮናስ ነበር:: ግን፤ ሌሎቹ መጸለይ ጀመሩ:: አሁን ሁሉ ነገር ግልብጥብጥ ብሏል:: አገልጋዮች ሲኮበልሉ፤ እንዲህ ነው የሚገለባበጠው:: እግዚአብሔር ማስተዋሉን ይስጠን::

የመርከቢቱ አለቃ ዮናስን እግዚአብሔር ያስበን እንደሆነ ተነስተህ አምላክህን ጥራ! አለው::

ቀጥሎም፤ ይህ ክፉ ነገር በማን ምክንያት እንደመጣ፤ እናውቅ ዘንድ፤ ኑ ዕጣ እንጣጣል ተባባሉ:: ዕጣም ተጣጣሉ:: ዕጣውም ሲጣል፤ በዮናስ ላይ ወደቀ::

ሁልጊዜ የሰው ልጅ የተለየ የተፈጥሮ ወይም የአካል እንዲሁም የጊዜና የዘመን ችግሮች እስካልተከሰቱ ድረስ፤ የበደልን ጉዳይ

በመዘንጋት፤ እራሱን ንጹህ በማድረግ፤ ጊዜዎች እንደነበሩ የሚቆዩ ስለሚመስለው፤ የሚመጣውን ፍርድ በመዘንጋት፤ የኃጢአትና የበደል ሥራዎቹንም እራሱ እንደፈጸማቸው ሳይረዳ ይኖርና፤ በደለኛ ነኝ በማለት ኃጢአቱን ለማመን ይቸገራል:: ስለዚህ፤ እኔ ነኝ የበደልኩት የሚል የለም::

ዮናስን እግዚአብሔር የሚፈልገው ሰው ስለነበር፤ ዕጣው በእርሱ ላይ ወደቀ:: አሁን በገንዘብ መመካት፣ በሥልትና በዘዴ፤ በረቀቀ ጠባይ፤ ከእግዚአብሔር፤ ማምለጥ አይቻልም::

7.4 ሶስተኛው መውረድ - በሰው እጅና በተፈጥሮ ላይ መውደቅ፤

ከእግዚአብሔር አምላክ ስንሸሽ፤ የሚጠብቁን አደጋዎች የበዙ ናቸው:: ከዚህ በኋላ ለዮናስ ጥያቄ ቀረበለት:: አንተ ሰው! ይህ ክፉ ነገር በማን ምክንያት እንዳገኘን እባክህ ንገረን? ምንድነው ሥራህ? ከወዴት ነው የመጣኸው? አገርህ ወዴት ነው? ወይስ ከማን ወገን ነህ? ጥያቄ ተዥጎደጎደለት:: አሁን ማምለጥ አይቻልም::

ከዚያ በኋላ ዮናስ፤ እኔ ... ማለት ጀመረ:: **‹‹እኔ ዕብራዊ ነኝ:: ባሕሩንና የብሱን የፈጠረውን የሰማይን አምላክ የእግዚአብሔርን አመልካለሁ››** ት/ዮና. 1÷9 ኤቦር ከተባለው ዘር፤ በአብርሃም በኩል መጥቶ ከነበረው ትውልድ የተገኘሁት ነኝ:: የኤቦር የልጅ ልጅ ዘር ነኝ:: ቋንቋየም እብራይስጥ ነው፤ አላቸው:: *(ሂብሩው የሚለው ቃል ኤቦር ከሚለው የመጣ ነው)*

እነዚህ ሰዎች ከእግዚአብሔር ፊት እንደኮበለለ ስለነገራቸው፤ አውቀዋልና እጅግ ሰግተው፤ ታድያ ምንድነው የምናደርገው? በማለት ጠየቁት:: በዚህ ጊዜ ሞገዱ ባሕሩን አጥብቆ ያናውጠው ነበር::

ማዕበሉ ከኛ ዘንድ ጸጥ እንዲል ምን እናድርግ አሉት? አሁንም ጥያቄ አልቀረለትም፤ እንግዲህ ምን እናድርግብህ? አንተው ራስህ

ፍረድ፤ አንተው ራስህ ወስን አሉት። አንዳንዴ ችግሮች ከራሳችን ተግባር ሲመነጩ፤ ውሳኔያችንም ከዚያ መነሳት አለበት።

እርሱም፤ ‹‹ይህ ታላቅ ማዕበል በእኔ ምክንያት እንዳገኛችሁ አውቃለሁና አንሥታችሁ ወደ ባሕር ጣሉኝ፣ ባሕሩም ጸጥ ይልላችኋል አላቸው። ሰዎቹ ግን ወደ ምድሩ ሊመለሱ አጥብቀው ቀዘፉ። ዳሩ ግን ባሕሩ እጅግ አብዝቶ ይናውጥባቸው ነበርና አልቻሉም። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ጮኸው፡- አቤቱ፣ እንደ ወደድህ አድርገሃልና እንለምንሃለን፤ አቤቱ፣ ስለዚህ ሰው ነፍስ እንዳንጠፋ ንጹሕም ደም በእኛ ላይ እንዳታደርግ እንለምንሃለን አሉ።›› ት/ዮና 1÷12-19 ዮናስንም ወሰደው ወደ ባሕሩ ጣሉት። ወዲያው ባሕሩም ከመናወጡ ጸጥ አለ። ሰዎቹም እግዚአብሔርን እጅግ ፈሩ፤ ለእርሱም መስዋዕት አቀረቡ፤ ስለትንም ተሳሉ።

7.5 አራተኛው መውረድ - በአውሬ ሆድ፤

ከዚያም በኋላ እግዚአብሔርም፤ ዮናስን የሚውጥ ታላቅ ዓሣ አሰናዳ፤ ዋጠውም። ሶስት ቀንና ሶስት ሌሊት በዓሣ ሆድ ውስጥ ነበረ። ዮናስም በዓሣው ሆድ ውስጥ ሆኖ ወደ አምላኩ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

እንዲህም አለ። ‹‹በመከራዬ ሳለሁ ወደ አምላኬ ወደ እግዚአብሄር ጮኽሁ፣ . . . ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ በላዬ አለፉ።... ወደ ተራሮች መሠረት ወረድሁ›› አለ። ት/ዮና 2÷3-7 አውሬ ሆድ ውስጥ ሆኖ።

ከታች ደግሞ የዓሣ ሆድ ተቀበለው። ዮናስ፤ መጋዝ በሆዱ ውስጥ ያለው፤ ማመንገግ የሚችልና ከፍተኛ የሆነ ሰውነትን የሚያቃጥል አሲድ ያለው ዓሣ ሆድ ውስጥ ገባ። እዚያ ውስጥ ገብቶ መጸለይ ጀመረ። እባክህ በውስጥ በኩል ያለውን እጥፉ አቁምልኝ አለ ዮናስ። አያችሁ ሰውን ለማዳን መጀመሪያ መታዘዝ ነበረበት።

አገልጋዮች ይሄን ያህል የመውረድ ጠባይ ይታይባቸዋል ማለት ነው። የዮናስ ችግር የማንኛችንም የአገልጋዮች ችግር ወይም የእግዚአብሔር ሕዝብ የሕይወት ችግር ነው።

የዮናስ መውረድ የሕይወት ደጎንነት መጉደል አቅጣጫ ጠቋሚ ነው። በፈቃድህ በገዛጅህ ከወረድህ፤ ከዚያ በኋላ በግድህ እየወረድህ ትሄዳለህ። አሁን መንገድ በሙሉ ጠቧል። ከዚህ በኋላ የሚያወጣህ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

የዮናስ አቅጣጫ በዚህ ዓይነት ከእግዚአብሔር ጥሪና መንገድ ከወጣ በኋላ፤ የተጓዘበት የሕይወት ገመና ይሄን ይመስላል።

እኛም፤ እግዚአብሔርን ከተውንበት ጊዜ ጀምሮ፤ ቁልቁል እየወረድን፤ በመጨረሻም በአጋንንት እጅ ውስጥ ወደቅን።

7.6 የባሕር ውስጥ ጩኸት

በመጨረሻም ዮናስ ከባሕር ውስጥ ጮኸ። ‹‹ እግዚአብሔርም ዮናስን የሚውጥ ታላቅ ዓሳ አሰናዳ፤ ዮናስም ሶስት ቀንና ሶስት ሌሊት በዓሳው ሆድ ውስጥ ነበር። ዮናስም በዓሳው ሆድ ውስጥ ሆኖ ወደ አምላኩ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፣ እንዲህም አለ፡- በመከራዬ ሳለሁ ወደ አምላኬ ወደ እግዚአብሔር ጮኽሁ፣ እርሱም ሰማኝ፤ በሲኦልም ሆድ ውስጥ ሆኜ ጮኽሁ፣ ቃሌንም አዳመጥህ። ወደ ጥልቁ ወደ ባሕሩ ውስጥ ጣልኸኝ፣ ፈሳሾችም በዙሪያዬ ነበሩ፤ ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ በላዬ አለፉ። እኔም፡- ከዓይንህ ፊት ተጣልሁ፤ ነገር ግን ወደ ቅዱስ መቅደስህ ደግሞ እመለከታለሁ አልሁ። ውኆችም እስከ ነፍሴ ድረስ ከበቡኝ፤ ትልቁ ባሕር በዙሪያየ ነበር፤ የባሕሩ ሣር በራሴ ተጠምጥሞ ነበር። ወደ ተራሮች መሠረት ወረድሁ፤ በምድርና በመወርወሪያዎችዋ ለዘላለም ተዘጋሁ፤ አንተ ግን፣ አቤቱ አምላኬ፣ ሕይወቴን ከጉድጓድ አወጣህ። ነፍሴ በዛለችብኝ ጊዜ እግዚአብሔርን አሰብሁት፤ ጸሎቴም ወደ አንተ ወደ ቅዱስ መቅደስህ ገባች።

ክንቱነትንና ሐሰትን የሚጠብቁ ምሕረታቸውን ትተዋል። እኔ ግን በምሥጋና ቃል እሠዋልሃለሁ፤ የተሳልሁትንም እከፍላለሁ። ደኅንነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤›› ት/ዮና 2፥1-11 አለ አውሬ ሆድ ውስጥ ሆኖ።

መጀመሪያ በስላማዊ መንገድ ጸሎቱን ወደ እግዚአብሔር በምሕረት ልመና በኩል ቢያሳርግ ኖሮ፤ ጥሩ ነበር። በአውሬ ሆድ ውስጥ የሚጸልይ ነብይ፣ አውሬ ሆድ ውስጥ የሚያድርና የሚኖር ነብይ፤ ምን ይባላል? አገልጋዮች ከእግዚአብሔር ሲሸሹ ከአውሬዎች ጋር ይኖራሉ።

ከዚህም የተነሳ ራእያቸውም ይህንኑ ያለበትን ሁኔታ ስለሚመስል፤ ለብዙዎች የአውሬው ሆድ ተመችቶዋቸዋል። ከዓለም ሆድ መውጣት የማይፈልጉ ብዙ አገልጋዮች የትዕቢት ቢሮ ሥራ ላይ ናቸው።

‹‹እኔም፦ ከንፈሮቼ የረከሱብኝ ሰው በመሆኔ፣ ከንፈሮቻቸውም በረከሱባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጤ ዓይኖቼ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስለ አዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ!›› ት.ኢሣ.6፥5 እያለ ያማጣውን የኢሳይያሳን ቃል ዛሬ ለራሳቸውና ለሕዝቡ የማያምጡ፤ ለጥቅም ፍላጎትና ለእድገት የሚያምጡ፤ አገልጋዮች የመንጋው መበተንና የበጎች በተኩላዎች መበላት፤ ልባቸውን ያልነካውና የእርኩሳን መናፍስት አስማታዊና ድግምታዊ ጥቃት፤ ሕዝቡን እንደጎዳው ምንም መረጃ የላቸውም።

እንዳውም አንዳንዶቼ፤ በምትሐታዊና በድግምታዊ አሠራር በማጥቃት ቀዳሚውን ቦታ የመያዛቸው ጉዳይ ሲታይ፤ አብላጫውን ስፍራ በአገልግሎት ሥር ቀይተው፤ ረጅም ዘመን ከመኖር ጋር ተያይዞ ያደረሱት ጉዳት የቱን ያህል ከባድ እንደሆን፤ ለመገንዘብም አቅም አጥተናል።

ኢሳይያስ፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ ቅዱስ፤ በሚል ድምጽ ቤተ-መቅደሱ በመንፈሳዊ ክብርና ሞገስ፤ በልዩ የጸሎት መዓዛ ዕጣን ተከቦ አይቻለሁና፤ ወዮልኝ! መጥፋቴ ነው! ሲል፣ እግዚአብሔርም የለም! አትጠፋም አለው። ምክንያቱም ከዚህ በፊት ጠፍቶ የኖረ ነብይ ስለነበር ነው። አሁን ግን፤ ቅዱስ ድምጽ ሰማ። እርሱም ተቀደሰ።

ዮናስ ዓሣ ሆድ ውስጥ ሆኖ፤ **‹‹ከንቱነትንና ሐሰትን የሚጠብቁ ምሕረታቸውን ትተዋል። እኔ ግን በምስጋና ቃል አሠዋልሃለሁ፤ የተሳልኩትንም እከፍላለሁ። ደኅንነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው››።** ት/ዮና 2፥9-10 በመጨረሻም እግዚአብሔር ዓሣ ነባሪውን አዘዘው፤ እርሱም፤ ዮናስን በደረቅ ምድር፤ ነነዌ ዳርቻ ላይ ተፋው።

እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን። ማውጣት የሚችለው እግዚአብሔር ነው። ገንዘብ አያወጣም። ገንዘብ አያሻግርም። ገንዘብ ዕቃ ቢገዛም፤ ከፊት ማዕበል አያቆምም። ገንዘብ ብቻውን አይገነባም። ገንዘብ ትውልድን አያድንም። ይህንንም፤ ከዮናስ አይተናል።

ብዙ ሰዎች፣ ትውልድን ገንዘብ የሚያድን እየመሰላቸው፤ ከዚያም ሲሰርቁ፣ ከዚህም ሲበጭቁ፣ ሲያታልሉ፣ ሲቀሙ ያጠራቀሙትንና እንድንበታለን ያሉት ገንዘብ፤ በተለያየ ዓይነት መንገድ ወድሞ፤ ዛሬ የሕይወት ዋስትና በማጣት፤ መቅኖ አጥተው፤ ወድቀው የምናያቸው፤ ጥቂቶች አይደሉም።

በሌላ በኩል ደግሞ፤ በገንዘብ የመጡ ማዕረጎችና ሥልጣኖች ከማገናዘብ መንፈሳዊ ተስፋ ጋር ባለመያያዙ፤ የአሠራርና የአመራር ድክመት ጎልቶ እንዲታይ በማድረግ፤ የመንፈሳዊ እርዓያነት በረከት ከማጣቱ ጋር በትውልዱ ውስጥ እርግማን የመሆኑ ጉዳይ፤ የገንዘብ አገዛዝና የክፉ መናፍስት የጣልቃ ገብነት አንዱ ገጽታ ነው።

ዮናስ በእንደዚህ ዓይነት ችግር ውስጥ አልፏል። ዛሬ ክርስቲያናዊ ሕይወታችንም ይህንኑ በመሰለ አቅጣጫ ላይ ይገኛል። ጠባያችንም በእንዲህ ዓይነት የመናፍስት ጉዳት ጥላ ሥር ነው።

የአገልጋዮች መንታ ምላስ መሆን፤ የወንጌልን የምስራች ጉዞ በማደናቀፍ፤ በየመድረኩ ላይ የተቀመጠውን ሰው ሁሉ ቲፎዞ እንዲሆን እንጂ፤ በክርስቶስ የሕይወት ማዕድ ከመንፈስ ቅዱሱ ኃይል፤ ከቅዱሳን ተስፋና ከአምልኮት ፍቅር ጋር እንዲተሳሰር አለማድረግ መንተትና መለየት፤ ማለያየት፣ ጥላቻንና ቅራኔን መስበክ፣ ምርጥ እና ተወዳጅ ቃሎቻችን ሆነዋል። መድረክ ላይ እግዚአብሔርን፤ በተቃራኒው ደግሞ፤ በልባችንና በኑሯችን ውስጥ የክፋት መንፈስን እናገለግላለን።

እንግዲህ አገልጋይ ከአውሬ ሆድ ውስጥ ለመውጣትም ሆነ፤ አውሬ ሆድ ውስጥ ላለመግባት፤ የሚያደርጋቸው ጥንቃቄዎች በሚገባ ለመገንዘብ በቂ ጊዜ መስጠት ያስፈልገዋል። ከሁሉም በላይ፤ የዮናስ ትምህርት አገልጋዮች ቀድሞ በአውሬ ለመበላት የሚሄዱበትን ፍላጎት ያሳየናል።

ስለዚህ በዚህም ዘመን የክፉ መናፍስት አውሬ፤ የሰው ልጅን ነፍስ፣ አእምሮ፣ ልቡናና ሕሊናን ከእግዚአብሔር በመለየት፤ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን፤ ከእውነት ይልቅ ሐሰትን፤ በሕይወቱ ዘመን እንዲለማመድ የሚያደርገው ትግል፤ ካለፉት ከአባቶቻችን ዘመን ይልቅ፤ የእኛ እጅግ በጣም የከፋ ነው።

በትንቢተ ዮናስ ላይ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ ‹‹ከንቱነትንና ሐሰትን የሚጠብቁ ምሕረታቸውን ትተዋል።› ዛሬም ደኅንነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።› የአዲስ ኪዳን ተስፋው ደግሞ፤ ‹‹እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ፣ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ።›› ዮሐ. 15፥16

ምዕራፍ ስምንት

8. አምልኮት የሌለበት አገለግሎት

ት/ኢሳይያስ 55፥6 ‹‹እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት፣ ቀርቦም ሳለ ጥሩት፣ ክፉ ሰው መንገዱን በደለኛም አሳቡን ይተው፤ ወደ እግዚአብሔር ይመለስ እርሱም ይምረዋል፣ ይቅርታውም ብዙ ነውና ወደ አምላካችን ይመለስ። አሳቤ እንደ አሰባችሁ መንገዳችሁም እንደ መንገዴ አይደለምና፣ ›› ይላል፤ እግዚአብሔር።

አምልኮት ማለት፤ ለእግዚአብሔር አምላክ ብቻ የሚሰጥ አገልግሎት ነው። አምልኮት ሲባል፤ እግዚአብሔርን መፍራት፣ ለእግዚአብሔር መገዛት፣ እግዚአብሔርን ተስፋ ማድረግ፣ በጸሎትና በቅዱስ ቁርባን መኖር፣ አምልኮት ይባላል። አምልኮትን የሚያጠናክሩ፤ ጸሎት፣ ስግደት፣ ፍቅር፣ ውዳሴ፣ አክብሮት፣ መልካም ሥራ፣ ቅንነት፣ በጎነት፣ የዋህነት፣ ትህትና፣ የሥነ-ምግባር ቅድስና፣ ናቸው።

እውነተኛ አምልኮት፤ እግዚአብሔርን በሁለንተናችን ወድዶና ፈቅዶ በንጹህ ሕሊና ፈቃዱን መፈጸም፤ እንዲሁም፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ባልንጀራህን እንደ ራስህ መውደድ ማለት ነው።

አገልግሎትና አምልኮት አንድ ከሆኑ፤ ኃይልና መንፈሳዊ ምሪት በአንድነት ተስፋና ራእይን ጨምረው፤ የበረከት ምንጭና ጸጋ ይሆናል።

<u>አምልኮት የሌለበት አገልግሎት ብቻውን በሚሆንበት ጊዜ፤</u>

- መንፈሳዊ ኃይል ያጥራል፣
- የትውልድ መንፈስ ይቀዘቅዛል፤
- ለሃይማኖት የሚሰጠው ቦታ ያነሰ ይሆናል፤
- ሰዎች ቅድሚያ መስጠት የሚገባቸውን ዋና ነገር መለየት ይሳናቸዋል፤

- በአገልግሎቱ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ስለማይሠራ፤ አገልግሎቱ ብቻውን ከአካባቢው ጠባይና ልማድ የማይለይ ይሆናል።

በዚህም መካከል፤ <u>የሚጣደፉ የጥፋት እጆች፤ ለተንኮል የሚዘጋጁ የመናፍስት ወረራዎች፤ የሰው ልጆችን ሕይወት ያጎዳሉ</u>። ለእግዚአብሔር አምልኮት ከሌለን፤ ጥፋቶች አይቆሙም፤ የተወሳሰቡ ችግሮች ኑሮዋችን ይሆናሉ።

የፍዳ መንገዶችንም እንዲሁ ወደ ብርሃን ሳይመጡ ይቀሩና፤ ትውልዱም በጨለማ አስተሳሰብ የዲያብሎስ መጫዎቻ ይሆናል። የእግዚአብሔር አምልኮት የሌለበት ሕይወትና አገልግሎት፤ እንዲሁም የምዕመናን ኑሮ ሲታይ፤ ዛሬ በብዙ አቅጣጫዎች የተከፈቱ መንፈሳዊ ውጊያዎች እንዳሉ ያመለክታሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን ሳያመልኩ ማገልገል ማለት፤ እንዴት እንደሆነ በዔሊና በቤተሰቦቹ እንዲሁም በሚመራው በእስራኤል ሕዝብ ላይ የታየውን ውድቀት በግልጽ ያስተምረናል።

ዔሊ በዘመኑ እጅግ ታላቅ ከሚባሉ አባቶች መካከል የሚመደብ፤ ካህን፤ ፈራጅም፤ ዳኛም፤ መሪም ሆኖ የኖረ ሰው ነበር።

ዔሊ የሚለው ቃል ቀጥታ ከእብራይስጥ ወደ አማርኛ ሲለወጥ፤ በሁለት መዝገበ ቃላት እንደሚከተለው ተገልጿል።

አንዱ <u>‹‹ኤሎሄ አምላኬ››</u> ከሚለው ቃል ጋር የሚያያዝ ሲሆን፤ ሁለተኛው ትርጉም ደግሞ፤ <u>‹‹አሣራጊ፤ ጸሎት ወደ ሰማይ አምላክ አቅራቢ››</u> ማለት እንደሆነ ተቀምጧል። ዔሊ በክሕነት ዓለም ውስጥ ሲያገለግል የኖረ መንፈሳዊ በረከትን የተቀበለ ሰው ሲሆን፤ በእስራኤል እሱ ከሚባሉ ታላላቅ የመንፈሳዊ የቃል ኪዳን ሰዎች መካከልም፤ አንዱ ነበር።

በጣም የሚያሳዝነውና የሚገርመው ግን፤ ዔሊ የአምልኮት ጊዜ የሌለው መሆኑ ነው። ከዚህ ጋር በተያያዘ በሕይወቱ ብዙ ነገሮች ተበላሽተውበታል።

በእስራኤል ላይ የደረሱት ታላላቅ ውድቀቶች ጎልተው የታዩትና በታሪክ ውስጥ የሚያሳዝን ምዕራፍ የተመዘገበበት፤ በዚህ የዔሊ ዘመን ውስጥ ነው።

ይህም፤ አገልግሎቱ በመንፈሳዊ ቅድስና በማስተማር ሁሉ አካቶ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በእግዚአብሔር ጸጋ መምራትና በአምልኮት ራእይ ማሳደግ አለመቻሉ ነው።

እግዚአብሔርን እያመለኩ፤ ለሕጉና ለክብሩ እየተገዙ በእግዚአብሔር ቸርነት ውስጥ በረከትን በሙላት እንዲቀበሉ፤ አምላክ ሥልጣን ሰጥቶ ነበር።

እግዚአብሔር ለዘለዓለም የሚወደውን ሕዝብ፤ ዔሊ መምራት ጀምሮ፤ ከቃል ኪዳን በረከትም ውስጥ፤ ብዙ ነገሮችን እንደተቀበለ 1ኛ ሳሙ. 1÷2 ላይ የታላቁን ካህን የዔሊን መንገድ ያሳየናል።

8.1 <u>ለራሱ መልስ የሌለው አገልግሎት፤</u>

‹‹ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉ፣ ገንዘብን የሚወዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ የማያመሰግኑ፣ ቅድስና የሌላቸው፣ ፍቅር የሌላቸው፣ ዕርቅን የማይሰሙ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ ጨካኞች፣ መልካም የሆነውን የማይወዱ፣ ከዳተኞች፣ ችኩሎች፣ በትዕቢት የተነፉ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉ፤ የአምልኮት መልክ አላቸው ኃይሉን ግን ክደዋል፤ ከእነዚህ ደግሞ ራቅ።›› ይላል። 2ጢሞ.3÷2- 6

ሳያመልኩ አገልግሎት ውስጥ መኖር ምን ያስከትላል? ለራሱ መልስ የሌለው አገልግሎት ማለት፤ በእውነት እግዚአብሔርን ተገናኝቻለሁ? ከልዑል አምላክ ጋር በመንፈሳዊ በረከት ውስጥ ነኝ? አገልግሎቴ ለሌላው በረከት እየሆነ ነው? የተቸገረውንና የተጨነቀውን ሁሉ እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ ተስፋ፤ እግዚአብሔር በእኔ በኩል

እየሰጠ ነው? እንዲሁም ደግሞ፤ በኑሮዬ ውስጥ ለሚፈጠሩት ችግሮች ሁሉ የማስወገጃ መንፈስዊ ምሪት አለኝ ወይ? ብሎ አያውቅም።

ለራሱ መልስ የለውም፤ ግን ያገለግላል። ዔሊ አርባ ዓመት ሙሉ በቤተመቅደስ የኖረ ሰው ነው። 1ኛ ሳሙ. 2÷12 ላይ «የዔሊ **ልጆች ምናምንቴዎች ነበሩ»** ይለናል። ነገሮችን በአግባቡ ካልተገነዘብን ዲያብሎስ ከሚበቀልበት አንዱ ሥልትና ጥበብ፤ የአምልኮት ቤተሰቦቻችንና ቃል ኪዳንን የተቀበሉ ካህናትን፤ ሕዝብን፤ አገርን ግለሰብን፤ ወዘተ... የሕይወትና የኑሮ ተክለ ቁመናን ማበላሸት ነው።

የአቡነ ተክለ ሃይማኖት የአሥራ አምስት ዓመት ትውልድን የማዳንን ቃል ኪዳን፤ የአቡዬ ገ/መንፈስ ቅዱስ፤ የነ ኢየሱስ ሞአ፤ የነአኩቶለአብ፤ በአገራችን የነበሩ ቅዱሳን የተቀበሉት ቃል ኪዳን እነሱ ካለፉ በኋላ የሚከተለው ትውልድ፤ የዲያብሎስ መጫወቻ እንዳይሆን፤ ርኩሳን መናፍስት እንዳይመላለሱበት፤ በዚያ ቃል ኪዳን ሥር፤ ጠላትን ተቋቁመው እንዲኖሩ ነበር።

ክፉ መናፍስት ከሰው ልጅ ጠባይ ጋር አብረው እንዳይወለዱና፤ ክፉ ዘር እንዳይበዛ፤ በምድር ላይ የክፋትና የተንኮል ኃይል እንዳይጠነክርና እየጨመረ እንዳይመጣ፤ ትዕግስት በጭካኔ መንገድ እንዳይመታ፤ የተፈጥሮ ቁጣዎች እንዳይገለጡና የኃጢአተኞችን ኑሮ እንዳይኖር ፤ የቀደሙት አባቶቻችን የተቻላቸውን ሁሉ መንፈሳዊ ቃልኪዳንን ከእግዚአብሔር በመቀበል ትልቅ ጥረት አድርገዋል።

ዔሊ በራሱ ዘመንና በአባትነት ምዕራፍ ውስጥ፤ አገልግሎቱ ዋጋ እንደሌለውና ልጆቹ ምናምንቴ እንደሆኑ እንኳን አያውቅም ነበር።

ልጆቹ ምናምንቴዎች ከነበሩና እግዚአብሔርንም ካላወቁ፤ ዔሊ አገልግሎቱ እንዴት መልስ ይኑረው? በማገልገያው ሥፍራ ላይ ቆመዋል እንጂ፤ በራሱ ሕይወት ውስጥ ላሉት ጉዳዮችና በቤቱ ውስጥ ለሚገኙት ጠንቆች፤ ምንም ዓይነት ግንዛቤ የለውም።

ይህ ደግሞ እጅግ በጣም አደገኛ ከሆኑ መንገዶች አንደኛውና ዋናው ክፍል ነው። እሱ በረከት ሳያገኝና ቤቱ ያለውን ችግር ሳይፈታ፤ እንዴት የሌሎችን ችግር ይፈታል? እንግዲህ በእግዚአብሔር አምላክ ቤት አገልጋይ ከሆነው ሰው የተገኙት ልጆች ምናምንቴ ከሆኑ፤ ዲያብሎስ ምን ያህል ርቆ እንደተጓዘ እንረዳለን።

ያልተገነዘብነው አስቸጋሪና ትልቁ ውስብስብ ነገር፤ የክፉ መናፍስት ሥልት፤ በመንፈሳዊ ጉዞ ውስጥ ያሉትን ቀድሞ በመምታት፤ የልጆቻቸውን ሕይወት ሳይቀር በቁራኛነት በመያዝ፤ እንዴት ዲያብሎስ እንደቀደመ ነው።

ለእኛ እስካሁን ድረስ ግልጽ ያልሆነልን፤ በክርስቲያናዊ ሕይወታችን ውስጥ ለራሳችን መልስ የሌለው አገልግሎት ላይ መቆማችን ነው።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ዔሊ ታሪኩ፤ በታው፤ የያዘው ኃላፊነት የሚመላለስበት ቤተ እግዚአብሔር፤ በልዑል እግዚአብሔር አምላክ ዘንድ እጅግ የተወደደ፤ ቤተ መቅደሱ ውስጥ ብዙዎች ለፍስሐና ለበረከት ተጠርተውበት በተስፋ ቃል ኪዳን ያለፉበት ቦታ ነው። ብዙ የደመቁ መገለጦች በያዕቆብ ዘመንም ተፈጽሞበታል።

በዔሊ ሕይወት በኩል የተገኙት ልጆች ግን፤ ለቤተ እግዚአብሔርና ለእስራኤል ታሪክ ምናምንቴዎች ሆኑ። ይህንን ከእኛ ሕይወት ጋር ስናገናዝበው፤ አባቶቻችን ለመንፈሳዊ ቅድስና ቅድሚያ ሰጥተው በኖሩበት ምድር እኛ ደግሞ፤ መቶ በመቶ መንፈሳዊውን የቅድስና መንገድ ለቀን አድገናል።

ከቀደሙት አባቶቻችን አንጻር የእኛን የሕይወት ገበና ስንመለከት፤ በትክክል በመንፈሳዊ ቅድስናዎች ውስጥ ቦታ የሌለንና የተዛባን ሆነን እንገኛለን። ይህም ምናምንቴ ከተባሉት የዔሊ ልጆች ጋር ያመሳስለናል።

ምክንያቱም፤ ዛሬ የብዙ ሰዎች መንገድ ተንኮል፤ ክፋትና፤ ምቀኝነት በመሆኑ፤ በሰው ልጅ ሕይወት ውስጥ ሊጠፋ የማይችል የመንፈስ አደጋ በስፋት የሚታይበን ሆነናል።

የመተቱና የማርቱ፣ ፍጅትና እልቂት በዚህ በእኛ ዘመን ወደር አይገኝለትም። ኃጢአትን ፈልጎ ለመግለጥ ትግል፣ በክፋት መፈላለግ፣ ስም ማጥፋት፣ መሳደብ፣ መራገም፣ የፈጠራ ኃጢአት ወሬ ውሸት መስጠት፣ ጸጋና ሞገስን የውርደት ጥላሸት መቀባት፣ ጉቦና መማለጃ ማቀበልና መቀበል፣ ማጣላት፤ ማሸክሸክ፣ መስረቅና ማስረቅ የዘመናችን ሥራና የእንጀራ ዕድል ሆነዋል። እንዲህም ሆኖ፤ እናገለግላለን። ሌሊት በማህሌት፤ በሰዓታት፣ ቀን በጾም፣ በቅዳሴ እንደዚህ እናገለግላለን፤ ግን ትውልዳችን አልተባረከም።

. በዔሊ ዘመን የነበረውና በእኛ የአገልግሎት ጊዜ ያለውን ሁኔታ ስናነጻጽር፤ እኛ በባሰ ደረጃ ላይ እንገኛለን።

ብአገለገልን ቁጥር የበለጠ ከሚድነው ይልቅ፤ የሚበላሸው ሰው የበዛ ነው። ይህ አምልኮት የሌለው አገልግሎት በውስጣችን በስፋት ስላለ ነው።

8.2 <u>አምልኮት</u>

አምልኮት ማለት <u>ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ነው</u>። በየሰዓቱ በምስጋና ለእግዚአብሔር አምላክ መገዛት፤ በክርስቶስ ስጋና ደም መታተም፤ መስገድ ፤ በዘመኑ ስላሉ ጉዳዮች ለልዑል እግዚአብሔር አምላክ በጸሎት ማቅረብ፣ ማማለድ፣ ምሕረትንና ፍርድን መለመን፤ እግዚአብሔርን ማማከር እንዲሁም ደግሞ፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል፤ ለችግሮች ሁሉ ከእግዚአብሔር መልስ መጠበቅና ማግኘት ነው።

በዚህ ውስጥ የተሰበረ ልቦና ቅን ሕሊና፤ ለሌሎች በረከት የሚሆን ተስፋና ጸጋ በአምልኮት ውስጥ የሚገኙ ናቸው። አምላኪው በአእምሮው ውስጥ ለልዑል እግዚአብሔር የሚገዛበትን ልቦና አመቻችቶ መራመድ የሚችል ከሆነ፤ በአምልኮት ውስጥ የሚገኝ

ታላቅ ሰው ነው ማለት ነው። ዮሐ. 4÷23 ‹‹ በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና፤ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፣ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።››

<u>ከዚህ በኋላ የሚከተሉትን በረከቶች ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛል</u>።

- ሁሉም ነገር ይባረክለታል፤
- መንገዱ የተቃና ይሆንለታል፤
- ለሌሎች ቅድስናና በረከት መሆኑ፤ በየጊዜው በተግባር ይገለጣል።

እንዲህ ዓይነቱ ሰው ጸጋ የሚያገኘው፤ ከአምልኮት ውስጥ ነው። ስለዚህ በአምልኮት ውስጥ ለመኖርና እግዚአብሔርን ለማግኘት፤ የውስጥ ፍቅር መኖር አለበት። ካገኘም በኋላ፤ ከእግዚአብሔር ጋር በፍቅር መኖር መቻል አለበት። በዚህም ይህ ሰው <u>የእግዚአብሔር የክብሩ መገለጫ</u> ይሆናል። ለዚህ ነው ዳዊት በመዝሙሩ ‹‹እግዚአብሔር እረኛዬ ነው›› ያለው። መዝሙር 22 (23) ላይ፤

በዳዊት አምልኮት ውስጥ ለትውልዱ፤ ለቤተ መቅደሱ፤ ለአገሩ፤ ለሕዝቡ እግዚአብሔር ኃላፊነት እንዲወስድ፤ ‹‹የእኔ ኃይል ደካማ ነው። አንተ ኃላፊነት ውሰድ›› አለው። ከዚያም በላይ ደግሞ፤ ‹‹እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፣ የሚያሳጣኝም የለም። በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፤ በዕረፍትም ውኃ ዘንድ ይመራኛል። ነፍሴን መለሳት፣ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ። በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጽናኑኛል›› ያለው።

ይህ፤ እግዚአብሔርን የሚያመልክ ሰው ድምጽ ነው። በተጨማሪም፤ ‹‹በፊቴ ገበታን አዘጋጀህልኝ በጠላቶቼ ፊት ለፊት ራሴን በዘይት ቀባህ፣ ጽዋዬም የተረፈ ነው። ቸርነትህና ምሕረትህ

በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፣ በእግዚአብሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።›› ብሏል።

እኛ ገበታችንን የምንጠብቀው ከዓለም ነው። በአምልኮት ውስጥ ከእግዚአብሔር መፈለግ፤ ትልቅ እንጀራ ማግኘት ነው። ያለ አምልኮ ከዓለም ገበታን መፈለግ፤ ለእንጀራ ብቻ የተሸነፈ ትውልድን ከማፍራት ጋር የተቆራኘ ነው። ግራና ቀኝ እንጨነቃለን፤ ቸኩረያውን ጠላት ሲከበን እንፈራለን። አንድ እንጀራ ለመብላት ብዙ ሥቃይ ይገጥመናል። በሃሳብ ተውጠን ስንበላ፤ ጣዕሙን እንኳን አናውቀውም። ይህ የማያመልክ ትውልድ ጠባይ ነው።

ስለዚህ ዔሊ ለራሱ መልስ የሌለው አገልግሎት ውስጥ ነበር ማለት ነው። የዔሊ ዘመን ሁሉ ሲያልፍ፤ እንዴት ስለልጆቹ ምናምንቴነትና ስለኃጢአተኝነታቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ መረጃ የለውም። በመጀመሪያ ደረጃ አገልግሎቱ በመንፈሳዊ በረከት እግዚአብሔር አምላክ ጋር መድረሱን አላረጋገጠም። በዚህ ውስጥ የሚሻማው ነገር አለ።

ሥልጣኑ፤ ክብሩ፤ ትልቅነቱ፣ ይሻማዋል፤ ከዚያም በላይ ደግሞ፤ ጠላቶቹ ይቆጠቁጡታል፤ ሕሊናው እንዲህ በተምታታበት ጊዜ ልጆቹ ተወሰዱ። **በመጽሐፈ ሳሙኤል ላይ አፍኒንና ፊንሃስ ሁለቱ የዔሊ ልጆች ካህናት ነበሩ፤** ይላል። ለራሳቸው መልስ የሌለው አገልግሎት እነሱም እንደ አባታቸው ያገለግላሉ።

በእነርሱ ነው የእግዚአብሔር ሕዝብ በመንፈሳዊ በረከት የሚታደገው? ከዚህ በኋላ ነው የእግዚአብሔር ወገን በምክርና በመንፈሳዊ አምባ የሚቆመው? በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ተተኪው ትውልድ ምናምንቴ ከሆነ፤ መድረሻው ወዴት ነው?

እኛም በአምልኮት ውስጥ ስለሌለን፤ ለራሳችን መልስ የለንም። ማምለኪያ ጊዜ የለንም። የምናመልከው፤ ገንዘባችንን፤ ማዕረጋችንንና ትምህርታችንን ነው። እግዚአብሔር አምላክ ማስተዋሉን ይስጠን።

8.3 ራእይ

‹‹ዳሩ ግን የነገር ሁሉ መጨረሻ ቀርቦአል። እንግዲህ እንደ ባለ አእምሮ አስቡ፣›› 1ጴጥ. 4÷7

ራእይ ሰው <u>ሳያንቀላፋ በተመስጦ የሚያየውና የእግዚአብሔር ቃል የሚገለጥበት ከሕልም የተለየ</u> ነው።

እግዚአብሔርን ለሚያውቁ የእግዚአብሔርን መንፈስ ላደረባቸው ይሰጣል። **ዘኁል.** 12÷6 የሐ.ሥ. 2÷17 በብሉይ ኪዳን ዘመን ራእይ የታያቸው ነቢያት ብዙዎች ናቸው። በተለይም ሕዝቅኤልና ዳንኤል ብዙ ራእይ አይተዋል። በአዲስ ኪዳንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለዘካሪያስ በቅዱስ ገብርኤል መልአክ በኩል ተገልጦአል። ሉቃ. 1÷22- የሐ.ሥ.10÷3- ራእ.1÷17

ራእይ ከእግዚአብሔር አምላክ የሚወጣ የደስታ ቃል ነው። ራእይን በእመቤታችን ስንመለከት፤ በቅዱስ ገብርኤል በኩል እንዲህ የሚል መልዕክት ነው፤ የመጣው። <u>‹‹ደስ ይበልሽ፤ ጸጋን የሞላብሽ ሆይ!››</u> የእመቤታችን ራእይ ደስታ ነው። ሰማይ ሲከፈት ደስታ የመጣበት ዘመን የእመቤታችን የአዲስ ኪዳን ዘመን ነው።

<u>በአጠቃላይ ራእይ፡-</u>

- የደስታ ጸጋ፣ የምስራች፣ የሕይወት ብርሃን በእመቤታችን በድንግል ማርያም በኩል፤ የቤዛነት ደኅንነት በክርስቶስ መገለጥ የአዲስ ኪዳንን ራእይ ልዩ ያደርገዋል።
- ኑሮህን በበረከት እንድትመራ መንገድ የሚያሳይህ ነው።
- የጠላትህን መግቢያ ቀዳዳና ፍንጩን የሚጠቁምህ ነው።
- የሚቀጥሉትን የበረከት ጊዜያት፤ በእግዚአብሔር አምላክ ድጋፍ እንድትቆጣጠር የሚረዳህ ነው።

በሮሜ ምዕራፍ 8÷37 ላይ ‹‹በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች **እንበልጣለን።››** ይላል። <u>ራእይ ለማምጣት አምልኮ የግድ ነው። ለእግዚአብሔር በቂ ጊዜ መስጠት</u>።

ጌታችን መድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በጌቴሴማኒ ላይ በሚጸልይበት ጊዜ ደቀመዛሙርቱ የአገልግሎቱ ጊዜ የናፈቃቸው ቢሆንም፤ ደክመው ተኝተው ነበር። ለጸሎትና ለአምልኮ ጊዜና ቦታም፤ አልሰጡም ነበር። እርሱ ጸልዮ ሲመለስ፤ አሁንም ተኝተዋል። ቀስቅሶዋቸው ይሄዳል። እንደገና ጸልዮ ሲመለስ፤ አሁንም ተኝተዋል። ከዚያ በኋላ ምን አላቸው? **‹‹ከእኔ ጋር አንድ ሰዓት እንኳን መጸለይ አቃታችሁን?›› አላቸው። ማር. 14÷37 ለጸሎት ጊዜ አለመስጠት ራእይን ያጠፋል።**

ራእይ፤ በጨለመብን ወቅት ያበራልናል። ከጭንቀትና ከክፉ መንፈስ ጋር እንዳናድር ጌታችን መድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ጋር አደር እንበለው። ራእይ የሌለው ትውልድ ዘመኑ እንደ ዔሊ ዘመን መልስ የሌለው ድካም ይሆንበታል።

8.4 ሰማያዊ አምልኮትና የቅድስና ምስጋና፤

አምልኮትን መፈጸም የሚችሉት ቅዱሳን መላእክትና የሰው ልጆች ናቸው። ቅዱሳን መላእክት ቅዱስ፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ እግዚአብሔር የሠራዊት ጌታ እያሉ ያመሰግኑታል። እያመሰገኑም ለክብሩ ይሰግዳሉ። እያመሰገኑ፤ ከእሱ መንፈሳዊ ኃይል ዕለት፤ ዕለት ያገኛሉ።

ሰዎችም እንደ መላእክት ቅዱስ፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ እግዚአብሔር የሠራዊት ጌታ፣ ሃሌሉያ እያሉ እያመሰገኑ፤ ለአብ እንሰግዳለን፤ ለወልድ እንሰግዳለን፤ ለመንፈስ ቅዱስ እንሰግዳለን፤ እያሉ በሚሰግዱበት ጊዜ ከስሙ በረከት ስለሚካፈሉ፤ ቅዱስ የመሆን ዕድል ያገኛሉ። ‹‹እኔ **ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ . . . የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተም ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ።››** በማለት በ1ኛ ጴጥ.1÷15 ላይ ያስተላለፈው ቃል፤ ሕያው የሆነ ስጦታውን ያሳያል።

ቅዱስ መሆን የሚመነጨው፤ ስለ ቅዱስ እግዚአብሔር ያለን የአምልኮት ክብር እየጨመረ ሲመጣ ነው። በዚህ መካከል ደግሞ ራእይ አለ ማለት ነው። ራእይ የሌለው አገልግሎት በሰዎች ሕይወት ውስጥ ቦታም፣ ሥፍራም፣ ተስፋም የለውም።

ራእይ የሚከሰተው በእግዚአብሔር ምሪት ብቻ ነው። እግዚአብሔር እንዲመራ ማድረግ ነው። በዚህ ሁኔታ ብዙዎች አባቶች፣ ነብያትና ቅዱሳን ተጠቅመውበታል።

ራእይ እግዚአብሔር አምላክ ራሱን ገልጦ የሚናገርበት ኃይል ነው። ይህም፤ እንደ ዘመኑ ሁኔታና እንደየ ትውልዱ ጠባይ ይለያያል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደምንመለከተው፤ በአንደኛ ሳሙኤል ላይ፤ ሐና ለራእይ ትጸልይ ነበር። እግዚአብሔር እንዲሰማት፤ እንዲወዳትና እንዲያከብራት ትለምን ነበር። ባሏ ቢወዳትም፤ የልጅ ፍሬ አልነበራትም። ስለዚህ በአምልኮት ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ በመሄድ ለእግዚአብሔር ተንበርክካ ጸለየች።

እግዚአብሔር በዔሊ በኩል ጸሎቷን ሰማት። የራእይ ባለቤት የሆነችው ሐና፤ ራእይዋ የተገለጠው በችግሯ ወስጥ ሲሆን፤ የእሷ ትልቁ ራእይ ልጅ ማግኘት ስለነበር፤ በእግዚአብሔር ፊት ባደረገችው አምልኮት መልስ አግኝታ፤ ልጅ መውለድ ቻለች።

ልጁንም፤ ለእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም ሰጥቼዋለሁ! ስትል ቃል ገባች። ። የጸሎቷ ጊዜና ሰዓት ወደ ፍጻሜ ሲመጣ ልጅ አገኘች፤ ሳሙኤል ተወለደ።

ዔሊ በዘመኑ ከነበሩ አባቶች አንዱና ትልቁ፤ ከልዑል እግዚአብሔር አምላክ ሞገስን የተቀበለ፤ በበረከት ተስፋ ውስጥ እንዲቆም በቤቱ የማምለክና የማገልገል ዕድል ያገኘ፤ በእስራኤልም ሕይወት ውስጥ የመሪነቱን ሥፍራ ይዞ፤ ፍትህ ሳይዛባ የሕብረተሰቡ መንፈሳዊ አገልግሎት ሳይደበዝዝ፤ እንዲኖር እግዚአብሔር አምላክ ያስቀመጠው ሊቀ ካህን ነበር።

በቤተ መቅደሱ የሚያገለግሉ፤ በጊዜው አሉ ከሚባሉት የማሕበረሰቡ ክፍሎች መካከል ትልቅ ሥፍራና ቦታ የተሰጠው ሰው ቢሆንም፤ ራእይ አልነበረውም፡፡

በመጽሐፈ ሳሙ ቀዳ ምዕ 3፡1 ላይ «የእግዚአብሔር ቃል ብርቅ ነበረ፣ ራእይም አይገለጥም ነበር፤» ይላል፡፡

ዛሬ ሰዎች ራእይን እንደፈለጉ የሚተረጉሙት ይሁኑ እንጂ፤ በትክክለኛ ትርጓሜው፤ ከሰማይ አምላክ የሚሰጥ የቅድስና ፀሰጦታና የእግዚአብሔር የመምራት ተስፋ መግለጫ ነው፡፡

ራእይ እግዚአብሔር አምላክ ኃይሉንና ጥበቡን ያሚያሳይበት አቅጣጫ ነው፡፡ ራእይ ከእግዚአብሔር አምላክና ከቅዱሳን መላእክት ጋር ያለውን ግንኙነት የሚያሳይ ነው፡፡ ስለዚህ እንዲህ ይላል፡፡ « **ቃሌን ስሙ፤ በመካከላችሁ ነብይ ቢኖር፣ እኔ እግዚአብሔር በራእይ እገለጥለታለሁ፣ ወይም በሕልም እናገረዋለሁ፡፡»** ዘኁል. 12÷6

ዔሊ ራእይ ያጣበት ምክንያቶች፤

- ልጆቹ ምናምንቴዎች ነበሩ፡፡ በሌላ አነጋገር የተተካው አዲስ ትውልድ ምናምንቴዎች እንደነበሩ ሳሙ.2፡12 ላይ ይገልጽልናል፡፡
- እግዚአብሔርን አያውቁም ነበር፡፡ ስለዚህ እግዚአብሔርን ስለማያውቁ ምንም ራእይ አይገለጥም ነበር፡፡
- ቁርባኑን ይንቁ ነበር፤ በሕዝቡም ዘንድ የአምላክን ቁርባን ያስንቁ ነበር፣ በእግዚአብሔር ደጅ ሴሰኞች ነበሩ፤ በጌታ ቤት ኃጢአትን የኑሮአቸው አካል አድርገውት ነበር፤
- ቤተ-እግዚአብሔርን ለአንጀራ እንጂ ለአምልኮትና ለቅድስና መኖርን ያልለመዱ መሆናቸው እነዚህ የዔሊና የቤተሰቡ ትልቅ ውድቀቶች ነበሩ፡፡

በዚህ ራእይ አይገለጥም ነበር ካልን፤ እግረ መንገዳችንን ደግሞ፤ በራእይ ውስጥ ያለፉትን እንመልከት፡፡ ራእይ የወደፊቱን

አቅጣጫ የሚጠቁም የእግዚአብሔርን መሪነትንና ኃይል የሚያሳይ የመንፈስ ቅዱስን ክብርና ጸጋ የሚያቀይ፣ የጠላትን ክንድ የሚሰብር፣ የውስጥ ልቦናን የሚያቃቃና በመንፈስ ቅዱስ ዘይት የሚባርክ ነው፡፡

ይህንን ካገኙ ሰዎች መካከል እንደ ምሳሌ ሙሴን ብንወስድ፤ የራእይ ባለቤት ነበር፡፡ ማንም በሌለበት በጎች በሚጠብቅበት ጊዜ እግዚአብሔር አምላክ በእሳት ውስጥ ተገለጠለት፡፡ በሚነድ ቁጥቋጦ መሐል ተገለጠና፤ ሙሴ! ሙሴ! ብሎ ጠራው፡፡ ይህ ወቅት ሙሴ የመጀመሪያውን ታላቅ ትምህርት እንዲሁም፤ የሚሄድበትንና የሚመራበትን ራእይ ያገኘበት ነበር፡፡

ሙሴ በእሳት ውስጥ የተጠራው፤

- የእግዚአብሔር ክብር እንዲገለጥበት፤
- ሙሴ በመንፈሳዊ ድፍረት ፈርዖንን እንዲናገርበት፤
- እስራኤልን ከባርነት ቀንበር ነጻ ለማውጣት የሚችልበትን ኃይል ለማግኘት፤የፈርኦንን የጉልበት አገዛዝ በእግዚአብሔር ምሪት ለማስወገድና ለአብርሃም ዘር የቃል ኪዳን ፍቅሩንና የጥበቃውንም ጋሻነት ለመግለጥ፤ ወደ ተስፋው ምድር ሲጓዙ፤ ለሙሴ የመሪነት፣ የመጋቢነት፣ የፈራጅነት ሥልጣንን በተጠራበት ራእይ ውስጥ ማግኘቱን ለማረጋገጥ ነው፡፡

« **ሙሴም፡- ልሂድና ቁጥቋጦው ስለ ምን አልተቃጠለም ይህን ታላቅ ራእይ ልይ አለ፡፡ እግዚአብሔር እርሱ ይመለከት ዘንድ እንደመጣ ባየ ጊዜ እግዚአብሔር ከቁጥቋጦው ውስጥ እርሱን ጠርቶ፡- ሙሴ ሙሴ ሆይ አለ፡፡ እርሱም፡- እነሆኝ አለ፡፡ ወደእዚህ አትቅረብ፤ አንተ የቆምክበት ሥፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ** » አለው፡፡ **ዘጸ. 3÷3-5** በዚህም ሙሴ፤ የቅድስና ትምህርት አገኘበት፡፡ ራእይ በቅድስና ሕይወት ጉዞ ላይ ሊመራ የሚችል ኃይልና በቅድስናው በኩል ቀመን ከእግዚአብሔር ዓለምን የምናሸንፍበትን ክንድ የምናገኝበት ነው፡፡

ቅድስናን ከሰማይ መስማት የመጀመሪያ የራእይ መንገድን ለማስተዋልና ሕይወትን መልክ ለማስያዝ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘትና የወቅቱን ችግሮች ለመለየት ቅዱስና ቅድስና የራእይ ኃይል ነው፡፡

ሙሴም፤ በውስጡ ታላቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ክብርና ኃይል በፈርዖን ፊት መግለጥ ችሏል፡፡ ይህም የሆነበት ክፍ ብሎ እንደተጠቀሰው፤ በእግዚአብሔር ራእይ በኩል ስለተገኘና ስላለፈ ነው፡፡

የአዲስ ኪዳን ራእይን በዮሐንስና በጴጥሮስ በኩል ስንመለከት፤ መጥሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአካል ተገልጦና ታይቷቸው፤ አብሯቸው እየሄደ ከፊት ቀደመ፡፡ እነሱም ከኋላ ተከትለው ወደ ደብረ ታቦር ተራራ ወጡ፡፡ ተራራው ላይ ሲደርሱም፤ ሌላ ራእይ ታያቸው፡፡ መንገዳቸውን የሚያቀና፤ በክፉ ፊት ኃይል የሚያገኙበትን፤ ጉልበት የሚሰጥና በአእምሮ፤ በሕሊና፤ በልቦና፤ በቃልና በመንፈሳዊ ፍላጎት አንድ የሚሆኑበትን መንገድ ለማየት ተራራው ላይ ወጥተው፤ ክብሩን ገለጠላቸው፡፡

ሞቶ ተቀብሮ የነበረው ሙሴም መጣ፡፡ ከብሔረ-ሕያዋን ኤልያስ በአካል ተገኘ፡፡ ጌታችንንም፤ ሙሴንም፤ ኤልያስንም አዩ፡፡ ከዚያ በኋላ እንዲህ አሉ፡፡ አንድ ለአንተ፤ አንድ ለሙሴ፤ አንድ ለኤልያስ፤ ቤት እንስራ? ብለው ጠየቁት፡፡ ቀጥለውም እኛ አገልጋዮችህ እንሁን! አሉት፡፡ ለአገልግሎት ልባቸው ተሰበረ! ራእይ ማለት እንዲህ ነው!

ከዚያ በኋላ ከተራራው ላይ ሲወርዱ፤ በመንፈሳዊ ኃይል፤ በደስታና በእምነት ተሰፋ ውስጥ ነው፡፡ ምክንያቱም፤ ለዘመናት ጠፍተው የነበሩትን ሙሴንና ኤልያስን፤ መጥተው ከጌታ ኢየሱስ ጋር ስላዩዋቸው ነው፡፡ ሰይፍ ቢነሳ እንኳን፤ ከዚህ በኋላ ራእይ ስላለ፤ በጽናት መቆም ይችላሉ፡፡ ራእይ የሌለው ትውልድ የሚያየው፤ የዕለቱንና የቀኑን፤ ማቴሪያልን፤ ራሱ የሠራውን፤ የጀመረውን፤ የጨረሰውን፤ የከሰረበትን ወዘተ... ነው፡፡

ከፍ ብሎ እንደተጠቀሰው በዔሊ ዘመን ራእይ አልተገለጠም ብለናል፡፡

<u>አለመገለጡ በሁለት መንገድ ነው፡፡</u>

ሀ. ዔሊ የራእይ ፍላጎት አልነበረውም፡፡

ለ. የተተካው ትውልድ ራእይ አልባ ነበር፡፡

በመሆኑም፤ እነዚህ የእግዚአብሔር ካህናት ሆነው በደጃ እየተመላለሱ፤ በመንፈሳዊ ዙሪያ እያሉ፤ የእግዚአብሔር ራእይ አይገለጥም ነበር፡፡

ከታሪክና ከተለያዩ ሁኔታዎች አንጻር ስንመለከት፤ ዛሬ ብዙዎቻችን ራእይን የምንጠብቀው፤ ከኑሮዋችን፤ ከሥራችን፤ ከማዕረጋችን፤ ከሥልጣናችንና ከትምህርታችን ነው፡፡ ሆኖም ግን እንደዚህ ስለጠበቅነው፤ የሚመጣ ጉዳይ አይደለም፡፡

ከሰማይ አምላክ እስካልተሰጠን ድረስ፤ የእኛ ፍላጎት በብዙ መንገድ ሊበርድ የማይችልና በርካታ ነገሮችን ለመጨመር በምናደርገው ትግል ውስጥ፤ የሰማይ ራእይ ተቋርጦብን ኖረናል፡፡ ስለዚህ የተወለዱት ልጆች ምናምንቴ በሆነ አስተሳሰብ ውስጥ የመኖራቸው ጉዳይ ሰፊ ይሆናል፡፡

እግረ መንገዱን የዲያብሎስ ሠራዊት ይህንኑ ጠባይ በሰዎች ሕይወት ውስጥ ለመተካት ያደረጋቸው ዘመቻዎች፤ ከቀድሞው ትውልድ በባሰ ሁኔታ ይሄኛውን አግኝቶታል፡፡ ለምን? ጸሎት የለም፤ ለሰማያዊው ራእይ ፍላጎት የለንም፤ መንበርከክ፤ የዕለት አምልኮት፤ ስግደት የለም፡፡ ስለዚህ፤ ሰይጣን ተመቸው ማለት ነው፡፡

በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔር ክብር አልታይና አልገለጥ አለን፡፡ የምንመለከተው ሁሉ፤ ከሕሊናችንና ከአእምሮዋችን ውስጥ እየሸሸ በሄደ ቁጥር ዕድሜም እየተጫነን ሲመጣ፤ የዔሊ ልጆች ምናምንቴዎች ነበሩ የሚለው ቃል፤ በእኛም ኑሮና ትውልድ ሕይወት ውስጥ፤ እየተከሰተ እናየዋለን፡፡

8.5 ትውልድ ሲበላሽ የማያይ አገልግሎት

‹‹ኀጥአን በተነሡ ጊዜ ሰዎች ይሸሸጋሉ፤ እነርሱ በጠፉ ጊዜ ግን ጻድቃን ይበዛሉ፡፡›› (ምሳ. 28÷28)

ትውልዱ በተበላሸ አቅጣጫ ውስጥ ሲሔድና ሲሞት እያየን ዝም ካልን፤ እያገለገልን ነው! ማለት አይቻልም፡፡ የእግዚአብሔርን ቤት እያገለገልን፤ በደጁ እየተመላለስን፤ አልፎ ተርፎም ሹሞታው በተለይም፤ አረማውያን በበዙበት ቦታ ላይ ሁሉ፤ ቤተክርስቲያኖችን የተከልን ቢሆንም፤ ትውልዱ ሲበላሽ የምናይበት መንገድ ከሌለ፤ ያ ትውልድ፤ አደጋ ላይ ነው፤ ማለት ነው፡፡

ቤተክርስቲያን የተከሉ ሰዎች ልጆች ዛሬ መናፍቅ በመሆን፤ ቤተክርስቲያንን ይሳደባሉ፤ ቅዱሳን መላእክታትንና ጻድቃን ሰማእታትን ያናንቃሉ፡፡ ትውልዱ በክፉ የጠላት ኃይል ውስጥ ገብቶ ሲጠፋ የማያይ አገልግሎት ማለት፤ ይህ ነው፡፡

አገልግሎቱ የበረታ ቢሆን ግን፤ ይጸልያል፣ ከክፉ ነገሮች እንዲመለስ ሱባኤ ይይዛል፣ ይጮሃል፣ ለዚያ ትውልድ ራእይ እንዲመጣ እግዚአብሔር አምላክ እጅህን አፍጥን፤ ከእኛ አትራቅብን፤ ማረን ይላል፡፡ ራእይ የነበራቸው አባቶች፤ለትውልዱ አርአያ በመሆን አልፈዋል፡፡

‹‹ወደ ሕዝቡም ሲደርሱ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረበና ተንበርክኮ፡- ጌታ ሆይ፣ ልጄን ማርልኝ በጨረቃ እየተነሣበት ክፉኛ ይሳቀያልና ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውሃ ይወድቃልና፡፡ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው፡፡ ኢየሱስም መልሶ፡- የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ፡፡ ኢየሱስም ገሠፀው ጋኔኑም ከእርሱ ወጣ፣ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ፡፡›› ማቴ. 17÷14-18

በዚህም፤ ያን ትውልድ የሚያድነው አባትና የሚያድነው አምላክ አንድ ጋር ተገናኙ፡፡ ይህ የመዳን ጎዳና ውስጥ ያለ የተከበረ ራእይ ነው፡፡ አባቱም ጌታው ሲያድን አየ፡፡ የሕይወት የመዳን ራዕይ ተገለጠ፡፡

ትውልድ ሲበላሽ ከአባቶቹ መስመር ሲወጣ፤ በመንፈስ ሲጎዳ፣ በአመልና በሱስ መንፈስ ሲጠመድ፣ እሳትና ውሃ ላይ ሲወድቅ ዝም የሚሉ አባቶች ያሉበት ዘመን ላይ ደርሰናል፡፡ ይሄም ትውልድ ሲበላሽ የማያይ የዔሊን ዘመን የተካ መሆኑን እንረዳለን፡፡

የእናት አባት አለመጸለይ፤ የክፉ መናፍስት አብሮ መወለድና ለመንፈሳዊ ሕይወት ጉልበት ማጣት በእምነት ጽናት ውስጥ አልፎ ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘት፤ ያለመቻል ችግር የዘመናችን ዋንኛ ጉዳት ነው፡፡

ትውልድ ሲበላሽ የማያይ በዔሊ ሕይወት

‹‹ምናምንቴ ሰው የበደለኛም ልጅ በጠማማ አፍ ይሄዳል፤ በዓይኑ ይጠቅሳል፣ በእግሩ ይናገራል፣ በጣቱ ያስተምራል ጠማማነት በልቡ አለ፣ ሁልጊዜም ክፋትን ያስባል፤ ጠብንም ይዘራል፡፡ ስለዚህ ጥፋቱ ድንገት ይደርስበታል፤ ድንገት ይደቅቃል፣ ፈውስም ከቶ የለውም፡፡›› ምሳ. 6÷12-15

በዘመኑ ሰዎችም የእግዚአብሔርን ቁርባን ይንቁ ነበርና፤ የኀበዛዝቱም ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ታላቅ ነበር፤ ይላል፡፡ የሁለቱ ልጆቹ ኃጢአት እጅግ ታላቅ ነበር፡፡ አንደኛው በመጽሐፈ ሳሙኤል፤ ምዕራፍ ሁለት ቁጥር አስራ ሰባት ላይ የምናገኘው ቃል ነው፡፡ እግዚአብሔርን መውደድ፤ ማፍቀርና መፍራት፤ በሕጉና በመንፈሳዊ በረከት መቆም፤ እምብዛም በእኛ ዘንድ የለም፡፡ ግን የአምልኮት ጠባዩ ቢቋረጥም፤ አገልግሎቱ አለ፡፡ በዚህ መካከል ትውልዱ እየተበላሸ ነው፡፡

ሕዝበ እሥራኤል «**የእግዚአብሔርን ቁርባን ይንቁ ነበር**፡፡» በምን ዓይነት ወቅትና ሰዓት ላይ ነው የቆምነው? የሰዎች መንፈሳዊ ቅድስና መቶ በመቶ የቀዘቀዘበትና የእግዚአብሔር መንገድ የተናቀበት፣ በእምነት የዋለልንበት፤ ከሕይወት ጎዳና አንፃር ሲታይ ደግሞ፤ በሰላማዊ መንገድ በአምላክ ተስፋና ኃይል የመመራት ጸጋና ሞገስ ጠፍቶ፤ በፍርሃትና በጭንቀት የታሰርንበት ሰዓት ላይ ቆመናል፡፡

ሰዎችም የእግዚአብሔርን ቁርባን ይንቁ ነበር! በቅድሚያ እነዚያ ሰዎች የሚያዩት፤ በደጁና በመለኮት የአገልግሎት ምሪት ውስጥ ያሉትን አገልጋዮችን ነበርና፡፡ የዔሊ ልጆች የእግዚአብሔርን ቁርባን አስንቀዋል፤ የቤተ-እግዚአብሔርን ክብር አዋርደዋል፤ በሕዝቡም ዘንድ መሰናክል በመሆን የእግዚአብሔርን ስም አሰድበዋል፡፡

በዓለም ውስጥ ብዙ ተረትና ምሳሌዎች የሚመነጩት ከንቀት ጋር በተያያዘ፤ በመንፈሳዊ በረከት ላይ ቆመዋል ከሚባሉ ሰዎች አካባቢ ነው፡፡ በሌላ አገላለጽ፤ በሕይወታችን ውስጥ በንቀት ከምናያቸው ክፍል ውስጥ አንደኛው፤ የመንፈሳዊውን አገልግሎትና ሥፍራን ነው፡፡

ከትምህርትና ከዕውቀት አንጻር ሲታይ ግን፤ ቅድሚያ የምንሰጠው ለሥጋዊ ሥልጣኔና ጥበብ እንጂ፤ ለመንፈሳዊ ጉዳይ አይደለም፡፡ እናቶችና አባቶች ከእግዚአብሔር አምላክ ቁርባን ሳይገናኙ ያልፋሉ፡፡ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ቅዱስ ቁርባን መውሰድን፤ እንደ ዘመን መጨረሻ አድርገው ይመለከቱታል፡፡ ሳታረጁ ቅዱስ ቁርባን ከወሰዳችሁ ዓይናችሁ ይጠፋል፤ የማያዛልቅ ጸሎት ለቅሰፈት፣ እየተባሉ የሚተረቱት ተረቶች፤ በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ ለሚኖረን ጥንካሬ ለብዙዎች እንቅፋት ሲሆን ኖሯል፡፡ በመሆኑም፤ ሲጸልዩና ሲቆርቡ የሚታዩት፤ ለትውልድ በረከትን ለማምጣት ሳይሆን፤ አንዳንዴም ለወግና ለልማድ ሆኖ ይታያል፡፡

ሃይማኖትን ከባሕል ጋር አዳብለው ክፉ ነሮችን በሃይማኖት ውስጥ አስገብተው ሲወቅሱና ሲተቹ፤ እንደበቶቻቸው ላይ ትንሽ እንኳን ማሰሪያ አያበጁለትም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ፤ **ሰዎችም የእግዚአብሔርን ቁርባን ይንቁ ነበር**፡፡ ያለው ለዚህ ነው፡፡

8.6 <u>የድፍረት አገልግሎት</u>

ራእይ የሌለው አገልግሎት ትውልድ ሲበላሽ የሚያይበት፤ ወይም የሚያውቅበት መንገድ የለውም፡፡ እያገለገልን ደፋር ነን፤ ሥጋዊ ድፍረት ነው ያለን፤ መንፈሳዊ ሆኖ ከመሥራት ይልቅ፤ በሥጋ ድፍረት ነው የምናገለግለው፡፡

ሥጋዊ ድፍረት የሚያመጣቸውን ችግሮች አስቀድመን ለመገንዘብ የምንችልበት አቅም የሚገኘው፤ በአምልኮት ውስጥ የእግዚአብሔርን ምሪት ስንፈልግ ነው፡፡

ከዚህ ውጭ ከሆነ ግን፤ በራሳችን ምሪት እና ድፍረት ማገልገል ስንጀምር፤ በተመልካች ዘንድ ብዙ እንቅፋቶች ከመደቀናቸውም በላይ፤ የሌሎችንም መንፈሳዊ ሞራል በማዳከሚያ መልኩ ሰይጣን ከመጠቀሙም በላይ፤ በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ታሪካዊ ድክመት የተገለጠ ይሆናል፡፡

መጽሐፈ ሳሙኤል ምዕራፍ ሁለት ቁጥር ሃያ ሁለት ላይ እንደተጠቀሰው፤ የዔሊ ልጆች «**በመገናኛውም ድንኳን ደጅ ከሚያገለግሉት ሴቶች ጋር እንደተኙ ተሰማ**፡፡» ይላል፡፡

ይህ እንግዲህ ከድፍርት አገልግሎት አንዱ ነው፡፡ በድፍረት እያገለገሉ ራእይ የለም፡፡ በመካከል ደግሞ፤ የድፍረት ኃይል አባት የሆነው ዲያብሎስ፤ አጥፊ የሆኑ ረዳቶቹን አገኘ፡፡ በዚህም፤ አገልግሎቱ ሙሉ በሙሉ ወደ ድፍረት አገልግሎት ተለወጠ፡፡

ያ ትውልድ በእግዚአብሔር አምላክ ታሪክ ውስጥ የወደቀበትና ያዘነበት፤ ሽማግሌዎች በውርደት የተለዩበት፤ መንፈሳዊ አምባዎች

በከፋ ጠላት የተያዙበት፣ ብዙ በረከቶችንና ክብሮችን ያጡበት፣ በአጠቃላይ ታሪካቸው የቀዘቀዙበትና የወደሙበት ዘመን ሆነ።

የመንፈሳዊ ታሪክ ጀግንነት መቶ በመቶ ከእስራኤል የቃልኪዳኑ ኃይል የተቋረጠበት፣ የአረማውያን መዘባበቻና መቀለጃ የሆኑበት ምክንያት፣ በዚህ የድፍረት አገልግሎት የተነሣ ነው።

ከውድቀት በፊት ድፍረት እየጨመረ ይመጣል። ከዚያ በኋላ ውድቀት ይከተላል። ወይም፣ ከሞት በፊት የዲያብሎስ ክፉ ሥራ እየበረታ ይመጣል፣ ከዚያ በኋላ ሞት ይከተላል።

ከመንፈሳዊ ተስፋ ይልቅ፣ ራእዮቹ ቆመውና ሰማያዊ መልዕክቶች ተቋርጠው ባለበት ሕሊና ውስጥ፣ የሚከሰተው ነገር፣ ከእስራኤል ታሪክ እንጻር ስናይ፣ እጅግ በጣም አሳዛኝ ጉዳት እንደገጠማቸው፣ ታቦተ ጽዮንን እንዳስማረኩና የእግዚአብሔር ሕዝብ በጠላት እንደተመታ ስንረዳ፣ ላመንፈሳዊ ሕይወትና ለቅድስና የምንሰጠው ቦታ፣ እንዴት ታላቅ መሆን እንዳለበት እንገነዘባለን።

እኛም፣ በጣም ደፋሮች ነን። አንድ ወቅት ላይ የሕዝቡን ነጻነት ከመንፈሳዊ በረከት በባዶ <u>ድፍረት</u> አላቀን፣ በዓለማዊ ነጻነት እንተካለን ብለን፣ተነሣን። እግዚአብሔር የለም የሚለውንም ትምህርት እንደ አዲስ ራእይ ይዘን በመዝመት፣ ትውልዱን ሁሉ ጎዳን።

የቤተመቅደሱን መንፈሳዊ ጉዞ ዘጋን፣ ሰደብን፣ አዋረድን፣ እንደ ካህን እንደ ቄስ እያልን ቀለድን፣ ብዙ መንገዶችን ሄድን፣ ትልልቅ ሥጋዊ ትምህርት ቤቶችን አፈራን።

የድፍረቱ ዓላማ፣ በመንፈሳዊ መርሆ ላይ የቆመውን ትውልድ አእምሮ መንካት ስለነበር፣ ተሳክቶም የተነካ ትውልድ ሆነን። የቤተክርስቲያንን መውጫና መግቢያ በሮችንም ዘጋን፣ በዚህ መሄድ የለባቸውም አልን፣ የተራማጆች መንገድ ብለን ሰየምነው።

አልፎ ተርፎም፣ በቤተክርስቲያን ቅጥር ውስጥ የሚገኙ የመቃብር ሥፍራዎችን፣ <u>በተለይ ለአብዮታውያን</u> የተባለ ቦታ

በማዘጋጀት ሰየን። <u>አምልኮት የሌለበት አገልግሎትና የድፍረት ዘመን</u> እንዲህ ነው። የእግዚአብሔር ራእይ የሌለው ትውልድ፣ በመንፈሳዊውም ሆነ፣ በሥጋዊው አኗኗሩ አገልግሎቶቹ ሁሉ፣ በድፍረት የተሞሉ ናቸው። ‹‹አትሳቱ እግዚአብሔር አይዘበትበትም። ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳል።›› ገላትያ 6÷7

8.7 <u>የእግዚአብሔርን ቃል የማይሰሙበት አገልግሎት</u>

ዛሬ እኛ ሲቸግረን ነው የእግዚአብሔርን ቃል የምንሰማው። ቤቱ ሞልቶ፣ የኢኮኖሚ አቅሙ ተሻሽሎ የተደላደለ ኑሮ ለሚኖረውና ለሚመራው ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ብትነግሩት፣ ብዙም የሚሰማችሁ አይደለም።

ቃሉ እንዲህ ይላል፣ ‹‹ዔሊም እጅግ አረጀ፣ ልጆቹም በእስራኤል ሁሉ ላይ ያደረጉትን ሁሉ፣ በመገናኛውም ድንኳን ደጅ ከሚያገለግሉት ሴቶች ጋር እንደ ተኙ ሰማ። እርሱም አላቸው፦ ስለ ክፉ ሥራችሁ ከዚህ ሕዝብ ሁሉ ሰምቻለሁና ስለ ምን እንዲህ ያለ ነገር ታደርጋላችሁ? ልጆቼ ሆይ፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአተኛ በማድረጋችሁ ስለ እናንተ የደረሰኝ ወሬ መልካም አይደለም ይህ አይሆንም። ሰውስ ሰውን ቢበድል እግዚአብሔር ይፈርድበታል፣ ሰው ግን እግዚአብሔርን ቢበድል ስለእርሱ የሚለምን ማን ነው? ›› አላቸው። ሳሙ. 2÷25

የራእይ ፍላጎት ባለው ልብ ውስጥ መመለስ እና በአምልኮት የሚገለጥ ተስፋ፣ ከእግዚአብሔር የመጠበቁ ጊዜ ሁኔታ በፊት ቀረ። አሁን ዔሊ ሉሉ.. አለ። መጮሕ ጀመረ። ‹‹ሰው ሰውን ቢበድል እግዚአብሔር ይፈርድበታል፣ ሰው ግን እግዚአብሔርን ቢበድል ስለ እርሱ ማን ይለምናል? እነርሱ ግን እግዚአብሔር ሊገድላቸው ወድዷልና የአባታቸውን ቃል አልሰሙም።

እናትና አባት ወደ እግዚአብሔር ያልጸለዩለት፣ ያልሰገዱለት፣ ያላመለኩለት ትውልድ አይሰማውም።

ሂድና ተማር እየተባለ እስክርቢቶና ደብተር ተሰጠው እንጂ፣ መንፈሳዊ በረከት አልተሰጠውም። በጸሎትና በመንፈሳዊ በረከት አልተባረከም። የተባረክንበትንም መንፈሳዊ የልጅነት ክብርና ጸጋችንን ወደ ተንኮልና ክፋት መንገድ ለውጠን፣ መንፈስ ቅዱስ በገባበት እግር ዲያብሎስ ውስጣችን ገብቶ አርክሶታል። አባቱ ያልጸለየለት፣ ያላመሰገነለትና ራእይ ያላየለት ትውልድ፣ መጨረሻው እንደዚህ ነው።

ሽማግሌው ዔሊ፣ «ሽማግሌ አይገኝ» የሚለውን የእርግማን ቃል ሰማ። የተከበሩ አባቶች የሌሉት፣ አባቶቹን የሚሰድብና የሚያወግዝ፣ የሚቃወምና የሚተች፣ ትውልድ ተፈጠረ።

በዔሊ ዘመን የነበረው ድፍረት፣ በእኛም ዘመን አለ። አሁን ሽማግሌ ጠፍቷል። የሚያስታርቅና የሚመክር የለም። ሽማግሌው፣ ኃይል፣ ጉልበት፣ ሞገስ፣ ክብር የለውም። እንዳውም አንዳንድ ሽማግሌዎች የሚያደርጉትን እንቅስቃሴ ስንመለከት፣ ከትናንሾቹ ልጆች የሚበልጥ፣ የሚያስገርምና የሚያሳፍር ሆኗል።

8.8 አምልኮት በሌለበት አገልግሎት ውስጥ የእርግማን መከሰት

የእርግማን መንስኤዎች በትውልድ ውስጥ የሚከሰቱት እግዚአብሔርን ለማምለክ ቅድሚያ የመስጠት ዝግጅት ሲያጥር፣ እግዚአብሔርን ከስነምግባር ጋር አብሮ መሄድ ሲያቅተው፣ አሕዛባዊ የሆነ እምነት አስተሳሰብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ታሪክ ውስጥ ሲገባ፣ የጣኦት መንፈስ ትውልዱን በኃይል ሲገዛው፣ ክፋትና ተንኮል የኑሮ አንዱ አካል ሲሆን፣ የማርትና የመተት መንፈስ ሰዎችን የመጉጃ መሳሪያ ሆኖ ሲታይ፣ በቤተ እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔርን መፍራትና ማክበር ከአገልግሎት ውስጥ ሲጠፋ በእነዚህና በመሳሰሉት የእርግማን እና የጥፋት ኃይል፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይገለጣል።

ይህንንም ለማገናዘብ የምንችለው፣ በኤሊና በልጆቹ መካከል ያለው አካሄድ ከዚህ በታች እርግማን ምን እንደሚመስል የምናይበት ይሆናል።

አስተውሉ፣ « እነሆ፣ ለቤትህ ሽማግሌ እንዳይገኝ፣ ክንድህን የአባትህንም ቤት ክንድ የምሰብርበት ዘመን ይመጣል። በእስራኤል በረከት ሁሉ፣ በማደሪያዬ ጠላትህን ታያለህ፣ በቤትህም ለዘላለም ሽማግሌ አይገኝም። ከመሠዊያዬ ያልተቆረጠ ልጅህ ቢገኝ ዓይንህን ያፈዝዘዋል፣ ነፍስህንም ያሳዝናል ከቤትህም የሚወለዱ ሰዎች ሁሉ በጎልማሣነት ይሞታሉ። ይህ በሁለቱ ልጆች በአፍኒንና በፊንሐስ ላይ የሚመጣ ለአንተ ምልክት ነው፣ ሁለቱ በአንድ ቀን ይሞታሉ።» ብሏል። 1ኛ ሳሙ. 2÷31-34

ሊሽመግሉ የማይችሉ ልጆችህን በዓይንህ ታያለህ። ወደ አንተም፣ ወደ ዕረፍትህ ጸጋ ሊመጡ የማይችሉ ልጆችህ፣ ከጎንህ አድገዋል። አንተ እያለህ ልጆችህ ይሞታሉ።

እስኪ የነዚህን ልጆች ስም እንመልከት፣ አፍኒን ማለት ጠበኛ ማለት ነው። ይሄ ነበር! በእግዚአብሔር ደጅ ውስጥ ካህን የነበረው።

ሁለተኛው፤ **<u>ፊንሐስ</u>** ማለት ደግሞ <u>**ሃፍረተቢስ**</u> ማለት ነው። የስም ስያሜያቸው የዘመኑን የሕብረተሰብ ጠባይ የተከተለ ከመሆኑም በላይ፤ በሕይወታቸውም ሲገለጥ፤ የስማቸውን ገጸ ባሕርይ በተግባር እንደኖሩበት እንረዳለን።

በመንፈሳዊ ጉዞ ውስጥ የስም አወጣጥ ገጽታ፤ ለአምልኮት ክብር ከሚሰጠውና ክብር ከማይሰጠው ወገን መካከል፤ አንዱ የመለያ አካል ነው። በእኛም አገር ኑሮው ሲከብደን፤ ‹‹ከበደ››፣ ረዳትና ኃይል ስንፈልግ፤ ‹‹መኩታ››፣ ዘመኑ ደስ ሲለን፤ ‹‹ደስታ›› ሰላም ስናጣ ደግሞ፤ ‹‹አሸብር›› እንላለን። ልክ በዚሁ ዓይነት በኤሊ ዘመን የነበሩት የዔሊ ልጆች ዔሊ የነበረበትን ወቅትና ኑሮ ለመግለጽ ሲፈልግ፤ አፍኒን (ጠበኛ) ፊንሃስ (ሃፍረተ-ቢስ) እንዳላቸው እናስተውላለን።

አሳዛኙ ገጽታ፤ የዔሊ ልጆች ይህንን ስም ይዘው፤ የእግዚአብሔር ቤት ካህን መሆናቸው ነው። ገና ከማለዳ ስማቸውን የተከተለ የክፉ መንፈስ ጥቃት የሕይወታቸው ፍጻሜ፤ አሳዛኝ እንዲሆን አድርጎታል።

በእኛ አገር ለልጅ ስም ሲወጣ፤ በአብዛኛው ወቅትና ጊዜን ተመልክቶ ነው። የመከራ ጊዜዎቻችንና ገጠመኞችንን ተንተርሰን፤ ለልጆቻችን የምናወጣቸው ስሞች፤ ዲያብሎስ የሚከተላቸው ይሆናሉ።

ተጸልዮበት፤ ልጅ ስለሰጣቸው እግዚአብሔርን አመስግነው፤ በአምልኮት ውስጥ የቅድስና ስሞችን ፈልገው አይደለም የሚያወጡት። በሚያወጡትም ስም፤ ርኩሳን መናፍስት የስሞቻችንን ጠባይ ተከትለው፤ በሕይወታቸው ውስጥ ገብተዋል። እንኳን አስጨናቂ፣ ዳምጠው፣ አሸብር፣ ከበደ ወዘተ... ተብለው ቀርቶ፤ ‹‹አብርሃም›› የተባለው ላይ እንኳን፤ ውጊያው ከፍተኛ ነው።

የቃየን ዘሮች በእግዚአብሔር ስም ፈጽሞ አልተጠሩም እንደደዛሬው ስም አውጪ ቤተሰቦች በላቸው፣ እርገጤ፣ ሸንቁጤ፣ ቅጣው፣ ዳምጠው፣ ዘርጋው፣ ከልክሌ፣ ደቁሴ፣ አምታታው፣ አርምዴ

ወዘተ... ለዘመናት አምላክ የማይጠራበት ስሞቻችን ዓይነት የቃየንም ዘር ስሞች እንዲሁ ነበሩ።

ዛሬ በክርስትና ስም መጠራት ፈጽሞ የተረሳ ጉዳይ ሆኗል። የክርስትና ስም የሚታወሰው ሰው ሲሞት ለፍታት ብቻ እየሆነ መጥቶአል። ብዙ ጊዜም እየተረሳ ከሞተ በኋላ አዲስ የክርስትና ስም ይወጣለታል። ይህን ያህል የቀዘቀዝን፣ የእምነትን ኃይልና ዋጋን ያልተረዳን ሆነናል። ዘፍ. 4÷25 ‹‹**አዳም ደግሞ ሚስቱን አወቀ፤ ወንድ ልጅም ወለደች። ስሙን፦ ቃየን በገደለው በአቤል ፋንታ እግዚአብሔር ሌላ ዘር ተክቶልኛል ስትል ሴት አለችው። ለሴት ደግሞ ወንድ ልጅ ተወለደለት ስሙን፦ ሔኖስ አለው፤ በዚያን ጊዜም በእግዚአብሔር ስም መጠራት ተጀመረ።** ››

ከዚህ ቃል የምንማረው ለልጆቻችን ስም ስናወጣ በጸሎትና በመንፈሳዊ አምልኮት የተጠናከረ፤ ከእግዚአብሔር ክብር ጋር የተያያዘ መሆን እንደሚገባው በቅድሚያ ልናስብበት ይገባል።

8.9 የዔሊ ዘመን ፍጻሜ

ዔሊ በዘመኑ፣ ብዙ ደስታ በሥጋ የተቀበለ ይሁን እንጂ፤ በመንፈሳዊ በረከት ደግሞ የበሰጠ የወደመበት ዘመን ነው። ከልዑል እግዚአብሔር አምላክ ዘንድ ያልሆኑ ልጆች ወልዶና ካህናት አድርጓቸው፤ ዘመኑ መንፈሳዊ ራእይና የአምልኮት ቅዱስናና በረከት የጠፋበት ሆኗል። **መጽሐፈ ሳሙኤል ቀዳማዊ ምዕራፍ 4÷12-18 ላይ፤ ‹‹በዚያም ቀን አንድ የብንያም ሰው ከሰልፍ እየበረረ ልብሱን ቀድዶ በራሱም ላይ ትቢያ ነስንሶ ወደ ሴሎ መጣ። በመጣም ጊዜ ዔሊ ስለ እግዚአብሔር ታቦት ልቡ ተናውጦ ነበርና በመንገድ ዳር በወንበሩ ላይ ተቀምጦ ይጠባበቅ ነበር፤ ሰውዬውም ወደ ከተማይቱ ገብቶ ባወራ ጊዜ ከተማይቱ ሁሉ፤ ተጭዋጭዋኸች። ዔሊም የጩኸቱን ድምጽ በሰማ ጊዜ፦ ይህ ጫጫት ምንድን ነው? አለ። ሰውዬውም ፈጥኖ መጣና ለዔሊ ነገረው። ዔሊም የዘጠና ስምንት ዓመት ሽማግሌ ነበር፤ ዓይኖቹ ማየት እስኪሳናቸው ፈዝዘው ነበር። ሰውየውም ዔሊን፦ ከሰልፍ የመጣሁ እኔ ነኝ፣ ዛሬም ከሰልፍ ኮበለልሁ አለ። እርሱም፦ ልጄ ሆይ፣ ነገሩሳ እንዴት ሆነ? አለው። ወሬኛውም መለሰ፦ እስራኤል ከፍልስጥኤማውያን ፊት ሸሹ፤ ደግሞም በሕዝቡ ዘንድ ታላቅ ግድያ ሆኖአል፣ ሁለቱም ልጆችህ አፍኒንና ፊንሐስ ሞተዋል፤ የእግዚአብሔርም ታቦት ተማርካለች አለ። ሰውዬውም ስለ እግዚአብሔር ታቦት በተናገረ ጊዜ ዔሊ በበሩ አጠገብ ካለው ከወንበሩ ወደቀ፤ እርሱ ሽምግሎ ደንግዞም ነበርና አንገቱ ተሰብሮ ሞተ። እርሱም በእስራኤል ላይ አርባ ዓመት ፈራጅ ነበረ።››**

እግዚአብሔር ዝም ካለ፤ ኃይል፣ አቅም፣ ጉልበትና ችሎታ ከየት ሊመጣ ይችላል? **‹‹ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም።››** ዮሐ. 15÷5 ብሏልና! በመሆኑም፤ <u>ታቦተ ጽዮንም ተማርካለች፤ ዔሊ ይህንን ሲሰማ ከወንበሩ ላይ ወድቆ አንገቱ ተሰብሮ ሞተ</u>። ያልሰገደና በአምልኮት ያልኖረ አንገት ተሰበረ!

የዔሊ ረኀርም ጉዞ የእኛን ሕይወት ይመስላል። የዔሊ ሞት የእኛም ሞት ነው። ሽማግሌው አንገቱ ተሰብሮ ሞተ፤ የሚለው የክብር ሞት አይደለም፤ መንገድ ላይ ነው፤ የወደቀው። የሞተው የምስራች ሰምቶ ሳይሆን፤ ታቦተ ጽዮን ተማርካለች! የሚለውን አሳዛኝ የታሪክ ውድቀት እንዲሁም የልጆቹን ሞት ሰምቶ ነው። አምልኮት የሌለበት አገልግሎት ከቤተ መቅደስ መንፈሳዊ ክብር በሚያበቃበት ጊዜ፤ ለትውልዱ የሚያወርሰው፤ ሞትን ነው።

ትውልዱ ቢጠፋ፤ የእግዚአብሔር ታቦት ብቻዋን <u>የአምላክን ኃይል ገልጣለች</u>። የጣዖትን ማንነትና ከንቱነቱን አድቅቃ፤ ያንን የጣዖት ትውልድ አስተምራለች። ከዚያ በኋላ፤ ታቦቱ በእግዚአብሔር ስም የተጠራ ስለነበረ እግዚአብሔር በፍልስጢኤማውያን ላይ ብዙ ተአምር አደረገ። **‹‹በከተማይቱ ሁሉ የሞት ድንጋጤ ነበርና፣ የእግዚአብሔርም እጅ በዚያ እጅግ ከብዳ ነበረችና ልከው የፍልስጥኤማውያንን አለቆች ሁሉ ሰብስበው፦ የእስራኤልን አምላክ ታቦት ስደዱ፣ እኛንና ሕዝባችንን እንዳይገድል ወደ ሥፍራው ይመለስ አሉ፤ ያልሞቱትም ሰዎች በእባጭ ተመቱ፤ የከተማይቱም ዋይታ እስከ ሰማይ ወጣ።››** 1ሳሙኤ. 5÷11-12 በማለት የሚገልጥ ሲሆን፤ አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ትውልድ ሲያጣ፤ ክብሩንና ኃይሉን በቤተ እግዚአብሔር በመግለጥ፤ የጠላትን ጉልበት ያደክማል። ይህም ከዔሊ ዘመን መገዳደራቸውንና ትዕቢታቸውንም ያስቀማል። ይህም ከዔሊ ዘመን የምንማረው እውነት ነው።

8.10 የተሸነፈ ትውልድ፤

አፍኒንና ፊንሃስ ሜዳ ላይ ቀርተዋል፤ ዔሊም አንገቱ ተሰብሮ መንገድ ዳር ሞቷል። ይህ ከሆነ በኋላ፤ የፊንሃስ ሚስት በመጥፎው ዘመን መውለድ ስትጀምር፤ ተንበርክካ ወለደች። የልጁንም ስም፤ ‹‹ኢካቦድ›› አለችው። ኢካቦድ ማለት፤ የእግዚአብሔር ክብር ከእግዚአብሔር ሕዝብ ለቀቀ ማለት ነው። እዚህ ላይ፤ ውርደቱ በአካል ተረጋገጠ።

ከዘርህ የሚቀር ቢኖር ዓይንህን ያፈዘዋል፤ ሰለተባለ፤ ያ የክፋትና የእርግማን ስም ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተሸጋገረ መጥቶ፤ የእግዚአብሔር ክብር የለቀቀበት፤ የሐዘን፣ የሥቃይና የሽንፈት ትውልድ ላይ ደረሰ።

ዛሬ በእኛ ኑሮ በዘመናችንና በመንፈሳዊ ጉዞአችን ውስጥ ያሉትን አንዳንድ ሁኔታዎች ስንመለከት፤ ከማሳደድ፣ ከመንቀል፣ ከወሬ፤ ከክፋት፤ ከምቀኝነት ወዘተ... ጋር የተያያዙ፤ በርካታ ከእግዚአብሔር ክብር የራቁ ምሳሌዎችን መጥቀስ እንችላለን። ምክንያቱም፤ ለአምልኮት ቦታና ጊዜ የለንም።

ከዚህም በተጨማሪ፤ በዔሊ አምልኮት ማጣት ምክንያት የነበረው ተስፋ መቁረጥ፤ ዛሬም አብሮን አለ። ዔሊ አርባ ዓመት ሙሉ በውጣ ውረድ የኖረበት ሕይወት፤ ጠበኛና ሃፍረተ ቢስ ልጆችን ሲያስገኝለት እንኳን፤ ሊነቃ አልቻለም።

ስለዚህ ቢወልድ፤ አፍኒን፣ ፊንሃስ፣ ኢካቦድ! አባቶች ያቆዩለትን በረከት፣ አደራና ክብር፤ መጠበቅ ያልቻለ ትውልድ ተፈጠረ።

በአመዛኙ እኛም ልቦናችን ከአምላካችን ስለራቀ፤ ለእግዚአብሔር የተሰጡ ልጆች የሉንም። ለአዳል ሞቲ፣ ለወሰን ገፈ፣ ለጠቋር አባ ቡሌ፣ ለዛር አጋንንት፤ ወዘተ... ተስለን ስለወለድን፤ የእኛና የልጆቻችን ዕድል፤ የመከራ ሆነ።

የከፋ ችግር፣ ሐዘን፣ በሽታ፣ ስደት መታሰር፣ መገረፍ፣ መራብ፣ ወዘተ... የተለመዱና ቋሚ የኑሯችን መለያ ምልክቶች ሆኑ። በዛርና በውቃቢ መንፈስ የተለከፈ ማሕጸን፤ የሚያፈራው ደግሞ፤ ከእግዚአብሔር ክብር የራቀ ትውልድን፤ ኢካቦድን ነው።

‹‹ገለባን ትፀንሳላችሁ፤ እብቅንም ትወልዳላችሁ፤ እስትንፋችሁ የምትበላችሁ እሳት ናት።›› ት/ኢሳ. 33÷11

የዔሊ፣ የአፍኒንና የፊንሐስ፤ የኢካቦድ ዘመን፤ አጠቃላይ መገለጫዎቹ፤

- ክብር የራቀውና የእግዚአብሔርን ታቦት ያስማረከ፤
- ታሪክ የወቀሰው አሳፋሪ ዘመን፤
- መሪና ተመሪ ያጣ (የተበተነ)፤ አባት የሌለውና ባዶውን የቀረ፤ መግቢያና መውጫው የጠፋው፣ ሰላም ያጣ ትውልድ፤
- ጠላት የሳቀበትና ያቃለለው፤ መተረቻና መዘባበቻ የሆነ፤
- የእርግማን ኃይል የገዛው፤
- ፍርሃት የተጠናወተውና የበረገገ ዘመን ነው።

ቤተ-እግዚአብሔራችንን በቅድስና አለማገልገል፤

ቤተ-እግዚአብሔርን ከዓለም አንዛር ልዩ የሚያደርገው፤ የልብ፣ የአእምሮ፣ የሕሊናና የነፍስ የቅድስና ኃይል መኖሪያና መገለጫ በመሆኑ ነው።

እንዲሁም የእግዚአብሔር ተስፋና ራእይ ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዳይቋረጥ፤ ሰውና እግዚአብሔር የሚገናኙበት፤ ኃጢአትና የዲያብሎስ ሥራ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚደመሰስበት፤ የአምላክ ምሕረትና ቸርነት የሚገለጥበት፣ በረከትና ሰላም፣ ፍቅርና ሞገስ፤ በእምነት የሰው ልጅ የሚጎናጸፍበት ቅዱስ ሥፍራ፤የአምላክ ማደሪያ ቤተ-እግዚአብሔር ነው።

ከዚህ በተጨማሪ፤ የእግዚአብሔር ዳኝነት በመንፈሳዊውም፤ በሥጋዊውም መንገድ ላይ የሚታይበትና ሚዛናዊ ፍርድ ባለበት

8.10 የተሸነፈ ትውልድ፤

አፍኒንና ፊንሃስ ሜዳ ላይ ቀርተዋል፤ ዔሊም አንገቱ ተሰብሮ መንገድ ዳር ሞቷል። ይህ ከሆነ በኋላ፤ የፊንሃስ ሚስት በመጥፎው ዘመን መውለድ ስትጀምር፤ ተንበርክካ ወለደች። የልጁንም ስም፤ <u>‹‹ኢካቦድ››</u> አለችው። ኢካቦድ ማለት፤ <u>የእግዚአብሔር ክብር ከእግዚአብሔር ሕዝብ ለቀቀ</u> ማለት ነው። እዚህ ላይ፤ ውርደቱ በአካል ተረጋገጠ።

<u>ከዘርህ የሚቀር ቢኖር ዓይንህን ያፈዘዋል፤</u> ስለተባለ፤ ያ የክፋትና የእርግማን ስም ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተሸጋገረ መጥቶ፤ የእግዚአብሔር ክብር የለቀቀበት፤ የሐዘን፣ የሥቃይና የሽንፈት ትውልድ ላይ ደረሰ።

ዛሬ በእኛ ኑሮ በዘመናችንና በመንፈሳዊ ጉዞአችን ውስጥ ያሉትን አንዳንድ ሁኔታዎች ስንመለከት፤ ከማሳደድ፣ ከመንቀል፤ ከወሬ፤ ከክፋት፤ ከምቀኝነት ወዘተ... ጋር የተያያዙ፤ በርካታ <u>ከእግዚአብሔር ክብር የራቁ</u> ምሳሌዎችን መጥቀስ እንችላለን። ምክንያቱም፤ ለአምልኮት በታና ጊዜ የለንም።

ከዚህም በተጨማሪ፤ በዔሊ አምልኮት ማጣት ምክንያት የነበረው ተስፋ መቁረጥ፤ ዛሬም አብሮን አለ። ዔሊ አርባ ዓመት ሙሉ በውጣ ውረድ የኖረበት ሕይወት፤ ጠበኛና ሃፍረተ ቢስ ልጆችን ሲያስገኝለት እንኳን፤ ሊነቃ አልቻለም።

ስለዚህ ቢወልድ፤ አፍኒን፣ ፊንሃስ፣ ኢካቦድ! አባቶች ያቆዩለትን በረከት፣ አደራና ክብር፤ መጠበቅ ያልቻለ ትውልድ ተፈጠረ።

በአመዛኙ እኛም ልቦናችን ከአምላካችን ስለራቀ፤ ለእግዚአብሔር የተሰጡ ልጆች የሉንም። ለአዳል ሞቲ፣ ለወሰን ገፌ፣ ለጠቋር አባ ቡሌ፣ ለዛር አጋንንት፤ ወዘተ... ተስለን ስለወለድን፤ የእኛና የልጆቻችን ዕድል፤ <u>የመከራ</u> ሆነ።

የክፋ ችግር፣ ሐዘን፣ በሽታ፣ ስደት መታሰር፣ መገረፍ፣ መራብ፣ ወዘተ... የተለመዱና ቋሚ የኑሯችን መለያ ምልክቶች ሆኑ። በዛርና በውቃቢ መንፈስ የተለከፈ ማሕጸን፤ የሚያፈራው ደግሞ፤ <u>ከእግዚአብሔር ክብር የራቀ ትውልድን፤ ኢካቦድን ነው።</u>

‹‹ገለባን ትፀንሳላችሁ፤ እብቅንም ትወልዳላችሁ፤ እስትንፋችሁ የምትበላችሁ እሳት ናት።›› ት/ኢሳ. 33÷11

<u>የዔሊ፣ የአፍኒንና የፊንሐስ፤ የኢካቦድ ዘመን፤</u>
<u>አጠቃላይ መገለጫዎቹ፤</u>

- ክብር የራቀውና የእግዚአብሔርን ታቦት ያስማረከ፤
- ታሪክ የወቀሰው አሳፋሪ ዘመን፤
- መሪና ተመሪ ያጣ (የተበተነ)፤ አባት የሌለውና ባዶውን የቀረ፤ መግቢያና መውጫው የጠፋው፣ ሰላም ያጣ ትውልድ፤
- ጠላት የሳቀበትና ያቃለለው፤ መተረቻና መዘባበቻ የሆነ፤
- የእርግማን ኃይል የገዛው፤
- ፍርሃት የተጠናወተውና የበረገገ ዘመን ነው።

<u>ቤተ-እግዚአብሔራችንን በቅድስና አለማገልገል</u>፤

ቤተ-እግዚአብሔርን ከዓለም አንፃር ልዩ የሚያደርገው፤ የልብ፣ የአእምሮ፣ የሕሊናና የነፍስ የቅድስና ኃይል መኖሪያና መገለጫ በመሆኑ ነው።

እንዲሁም የእግዚአብሔር ተስፋና ራእይ ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዳይቋረጥ፤ ሰውና እግዚአብሔር የሚገናኙበት፤ ኃጢአትና የዲያብሎስ ሥራ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚደመሰስበት፤ የአምላክ ምሕረትና ቸርነት የሚገለጥበት፣ በረከትና ሰላም፣ ፍቅርና ሞገስ፤ በእምነት የሰው ልጅ የሚጎናጸፍበት <u>ቅዱስ ሥፍራ፤የአምላክ ማደሪያ ቤተ-እግዚአብሔር ነው።</u>

ከዚህ በተጨማሪ፤ የእግዚአብሔር ዳኝነት በመንፈሳዊውም፤ በሥጋዊውም መንገድ ላይ የሚታይበትና ሚዛናዊ ፍርድ ባለበት

ሁኔታ፤ ቤተ-እግዚአብሔር፤ የጥበቃውና የኃይሉ ክንድም መግለጫ ነው። ቤተክርስቲያን የዚህ ሁሉ የመንፈሳዊ ኃይል ባለቤት ነች። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በማቴ 16፥18 ላይ፤ « <u>የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም»</u> ያላት ለዚህ ነው።

<u>የቤተ-እግዚአብሔር አንዳንድ አገልጋዮች ወጣ ያሉ ጠባዮች፤</u>

- ቅድስናን የሚፈልጉ ቢሆንም፤ ውጊያው ግን ያስፈራቸዋል፤
- ቅድስና እንቢ ብሎት ተስፋ የቆረጠና፤ ሌላውን ተስፋ በሚያስቆርጥ ሁኔታ፤ **የእግዚአብሔር መንግስት ከባድ ነው!** እያለ ሰውን የሚያስጨንቅ የወግ መዓት የሚያመጡና የሚያስፈራሩ ፤
- በቤተ እግዚአብሔር ሆኖ ዲያብሎስን የሚያገለግል፣ ምዕመናንን በመተት የሚያስር፣ የሐሜትና የተንኮል መንገድን የሚያስተምር፣ የአፍዝ አደንግዝ መኖሪያና የምትሐት አስተማሪ፣ የሐሰት መንፈስ መግለጫው ሆኖ የሚኖር፤
- በትርፍ አምልኮትና በጥቅም ላይ ብቻ አተኩሮ የሚኖር፣ የምዕመናን ለቅሶአቸው፣ ሐዘናቸውና ችግራቸው የማይሰማው፤ ለደሞዙና ለትርፍ ብቻ የሚኖር፤ በነጣቂ ተኩላ ተበሉ አልተበሉ፣ በአጋንንት መንፈስ ተያዙ፤ አልተያዙ ደንታ የሌለው፤ ንላማና ግቡን የማያውቅ፣ የጥቅም ባለቤት፣ አምልኮት በሌለው አገልግሎቱ የሚመፃደቅ፣ የሚኮራና የሚታበይ፣ ለፍቅረ-ንዋይና ለሥልጣን ብቻ የሚያገለግል፤
- ጠላት ይቀድማል ብሎ የማያስብ ቸልተኛ አገልጋይ፣ የዲያብሎስን ሩጫ ያልተረዳ፣ የዛሬው የጥጋብ ጊዜ ለነገም ይሆናል! ብሎ የሚያምን፣ ለዕለት ደስታ ብቻ የሚኖር፣ ስለዲያብሎስ አሠራር ለማወቅም ሆነ ለመስማት የማይፈልግ፣ ዘመናዊነት ተጠናውቶት እያገለገለ፤ የሚያገለግለውን አምላክ የሚጠራጠር፣ መንፈሳዊነቱ የቀዘቀዘና በይበልጥ በዓለማዊነት ላይ የሚያተኩር፤

- መኖሪያው ቤተ እግዚአብሔር ሆኖ ሥራው መቶ በመቶ ዓለማዊ የሆነ፤ እሁድ ጧት ቤተ-እግዚአብሔር፣ ከሰዓት በኋላ ጠንቋይ ቤት፣ እሁድ ማታ ደግሞ፤ የምሽት ክበብ ውስጥ የሚገኝ፤ የዓለም ፍቅር የተጫነው፣ ከመንፈሳዊው መንገድ የራቀ ፍልስፍናን የሚሰብክ፣ የሥጋን ደስታ ሕይወቱ ያደረገ፣ የመቀደስን ቅድስና የማይወድ፣ የቤተ-እግዚአብሔር ጉብል ጥቂት አለመሆን፤
- ለሥልጣንና ለማዕረግ ዕድገት የሚሯሯጥ፣ የአቋራጭ የሥልጣን ከፍታን የሚያሳድድ፣ በሐሰት ወሬ በማቀበል ቅራኔ የሚዘራና ዕድገት እንደሚገኝ የሚያምን፣ በወንጀል ክስ የሚተዳደር፣ የወሬ ታማኝ ለመሆንና ጉቦ ለማቀበል እራሱን ለዚህ እርግማን ያዘጋጀ፣ ለቤተ እግዚአብሔርና ለምዕመናን የጽድቅ ቡራኬ መሆን ያቃተው፤
- ጽድቅንና የኢኮኖሚ ድጎማን ከመናፍቃን እየቀላወጡ፤ በቤተ እግዚአብሔር ሰዎች ሁለት ልብና ሁለት ኑሮ፣ ሁለት እምነት ያላቸው ለእምነት መጠናከር አርዓያ የማይሆኑና ዛይማኖቱ የተምታታባቸው፣ መነሻና መድረሻቸውን ያልለዩ፤ ደክመትን የሚፈላልጉና መናፍቅነትን የሚያራግቡ፤ ጥቂቶች አይደሉም።
- ለአምልኮት ጸሎት ለሥራና ዕለቱ ለሚጠይቀው ፈጣን ክንውን ደንታ የሌለው፣ የጊዜው ፍጥነት የማይሰማው፣ በቢሮ አሠራር ቀጠሮን በማስረዘም ውሳኔን የሚጎትት፣ መማለጃ የለመደ ዓይኖችና እጆች ያሉት፣ መንፈሳዊ ጥሪውንና የያዘውን እምነት፣ ኃላፊነት፣ ቦታና የእግዚአብሔርን ክብር የሚያሰድብ፣ ለቤተ እግዚአብሔር ታሪክና ለመንፈሳዊ አርዓያነት ቦታ የሌለው አገልጋይ ሁሉ፤ በተደጋጋሚ እንደተገለጸው፤ ራእይ አልባ የሆነው የልማዳዊው አገልግሎት ውጤት ነው።

በመሆኑም፤ደንታቢስ አገልጋዮች በሚበዙበትና በበዙበት ዘመን፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያቀጭጨው፤ የክፋት አባት

ዲያብሎስ ይደሰታል፡፡ በአጠቃላይ፤ እነዚህ ድክመቶች ባሉበት ወደ ሕዝብ ልንሄድ ቀርቶ፤ ራሳችንም ከዚህ ልማዳዊ አገልግሎት ወጥተን፤ ወደ ቅድስናው አምልኮት የምንደርስበት ኃይልና ጉልበት አጥተናል፡፡ ቤተክርስቲያን ከአምላካችን የተቀበለችው አደራ ግን፤ **‹‹ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፡- ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ፡፡ እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው፣ ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ፡፡››** ማቴ 28÷18-20 የሚል ነው፡፡

ማጠቃለያ

ዛሬ የገድለ-ዲያብሎስ የዝና ታሪክ፣ የኃጢአትና የሞት ዜና መረጃ በበዛበት ዓለም ውስጥ እንገኛለን፡፡ ኃጢአት፤ ለዚህ ዘመን ሰው የመጀመሪያው እውቀትና የሥነ-ምግባሩ መግለጫ በመሆን፤ ጸሎት ጽድቅንና እውነትን የባርነት መንገድ አድርጎ እንዲያይ፤ የትውልዱ የውድቀት ጉዳይ ፈጻሚ የመሆን ዕጣ ድርሻውን ከዲያብሎስ ተምሯል፡፡

‹‹በጎ እያደረጋችሁ፣ የማያውቁትን ሞኞች ዝም ታሰኙ ዘንድ እንዲህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና፤ አርነት ወጥታችሁ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ሁኑ እንጂ ያ አርነት ለክፋት መሸፈኛ እንዲሆን አታድርጉ፡፡›› 1ጴጥ 2÷15-16

ክፉ መናፍስት፤ በሕይወታችንና በኑሯችን ውስጥ፤ ሥፍራና ቦታ አግኝተው፤ በውድቀት አዙሪት ውስጥ እንድንኖር ሊያደርጉ የቻሉበት አንዱና ዓብይ ምክንያት፤ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር የቅድስና አምልኮትና ጸሎት ባለማድረጋችን ነው፡፡

ከዲያብሎስ መሠረታዊ ሥልት አንዱ፤ በዓለማዊው መድረኮች ላይ ለመንፈሳዊ ሕይወት ቦታ እንዳይሰጥ፤ በተለይም ጸሎት ወደ እግዚአብሔር እንዳይደረግ ማዘናጋት ነው፡፡

ጸሎት አለማድረግ ደግሞ፤ ከእግዚአብሔር የሚያለያየን ዋነኛ መንገድ ነው፡፡ ዛሬ በዚህ ጎዳና ላይ እኛም እየተጓዝንበት እንገኛለን፡፡ ከአምላክህ ጋር ከተለያየህ ደግሞ፤ የምታዳብረው ጠባይ፤ ክፋትን፣ ተንኮልን፣ ፊዘኝነትና ደንታ ቢስነትን ወዘተ... ነው፡፡

በዚህ መንገድ ከተጓዝን ደግሞ፤ ጸሎት የለም፡፡ ምናልባት የምንሰማውና የምናየው የአንድና የሁለት ደቂቃ የሕሊና ጸሎት የሚባለውን ነው፡፡ የሚገርመው ግን፤ ይህ የሕሊና ጸሎት ለማን እንደሆነ፣ ምን ተብሎ እንደተጸለየና ማን እንደሰማው አለመታወቁ ነው፡፡

እንደዚህ ዓይነቱ ጸሎት፤ ዘመናዊው ሰው ምንጊዜም አቀጣጫውን ሲለውጥ፣ እምነቱን ሲጥል፣ የማንነት ጉዳዩን ከመናቅም በላይ፤ አዲስ ነገርና የፈጠራ ሃሳብ መሞከሪያ ሲሆን፤ እራሱን እያዘናጋ በሕይወት ተምሳሌቱና ከጊዜው እይታ ጋር ሲወዳደር፤ ለየግል ፍላጎቱ ከሥራ ጋር ሲባዝንና ሲሯሯጥ፤ በመሐል ሃይማኖቱንና እምነቱን በመዘንጋት፤ ለከባድ መቅሰፍት እንዲጋለጥ የሚያደርግ ነው፡፡

ጸሎት፤ ከእውነተኛ አምልኮ ጋር የሚሄደው፤ ‹‹**አባታችን ሆይ! በሰማያት የምትኖር ስምህ ይቀደስ መንግስትህ ትምጣ** ›› ብሎ የሚጀመር ሲሆን ነው፡፡ ታዲያ ኃጢአት የኃፍረተ-ቢስነት፣ የአመፃ፣ የርኩሰትና የመቅሰፍት ቁጣ መግለጫ ሆኖ መቀመጡን መሰማት ብቻ ሳይሆን፤ በዓይናችን እያየነው፤ መንፈሳዊው ግብራችንና አመለካከታችን፤ ከክፉው ዓለም አመጸኞች የማይለይበት ሁኔታ ውስጥ መገኘቱ፤ ብዙ ጊዜ ይስተዋላል፡፡

መንፈሳዊው አርአያነት ትኩረት ያልተሰጠው እንዲሆን፣ በክርስቶስ ርሕራሔና ቸርነት በይቅርታ በጸና፣ በፍቅር የጋራ ልብስ፣ በሃይማኖት ጥንካሬ፣ በዕውቀት የወንጌል ቃል ይዘታ ላይ የእግዚአብሔር ኃይል እንዳይገለጥ፣ በውስጡ የተደበቀ አጀንዳ ካለው ዲያብሎስ ጋር የሚቀራረብ፣ ቀደም ብሎ በመንፈሳዊውም ሆነ በዓለማዊውም መንገድ፣ ለክፋትና ለጥፋት ከሴራ ጋር ተቀናጅቶ የሚሄድ ወገንና አገልጋይ፣ ጥቂት አይደለም።

የቅድስና አርዓያነት አለመኖር፣ የእምነት ማጣት ችግር፣ የመንፈሳዊ ጸጋ፣ በረከትና ክብር መራቅ፣ የታሪክ ጥላቻና የንቀት ተግባር፣ በአገልጋዮች ዘንድ ቦታ ከያዘ፣ የቤተሰብ መፍረስና የወላጆች መዋረድ፣ የዜጎች መኮብለልና ስደት፣ የሰው ልጆች ሥቃይ፣ እንግልትና ሞት ካላስደነገጠን፣ አገልጋዮች፣ በክርስቲያኑ ወገናችን ፊት መቆማችን፣ ትርጉም አልባ ይሆናል።

ተደናግሮ ማደናገር የዘመናችን ሙያዊ ዘዴ፣ እንጀራ፣ ደሞዝና ኑሮ ሆኖ፣ የውድቀት ማቆደና የብልጣብልጥ የአቋራጭ መንገድ፣ ዕውቀትና ማዕረግ ሆኖዋል።

ይህ የትም የማያደርሰንና መንገድ ላይ የሚያስቀረን አጓጉል አቅጣጫ ነው። ክፉና በጎውን መለየት የሚያስችለን ሕሊናችን በሰይጣን ካልተጋረደብን በስተቀር፣ የእግዚአብሔር የሆነውን ነገር ከዲያብሎስ መለየት የሚያዳግተን ሊሆን አይችልም። አገልጋዮች፣ ራእይ ባለው አምለኮትና አገልግሎት በእግዚአብሔር ፊት በመመላለስ፣ የመናፍስቱ ሰለባ የሆነውን ወገን ሁሉ፣ በእግዚአብሔር መንፈስና የማዳን ኃይል፣ደርሰን ልንታደገው ይገባል።

ክርስቲያን ወገኖችም፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶችን ሁሉ በሚገባ በመከተል፣ በጾም፣ በጸሎት፣ በስግደት፣ በአምልኮት በመንበርከክ፣ በቅዱስ ቁርባን፣ በንስሐ፣ በጸበል፣ ወዘተ... በመቀደስ፣

የእግዚአብሔር ሰው ለመሆን እስክልቻልን ድረስ፣ የዲያብሎስ መጫወቻ ሆነን ብንቀር፣የሚያሳዝንና የሚያስቆጭ አይሆንም።

ብዙ ሰው ስለ ክፉው መንፈስ ያለው አመለካከትና ግምት፣ በእኔ ላይ መተት አይሠራም፣ እግዚአብሔርን አምናለሁ፣ እንዳቅሜ ጸሎት አደርሳለሁ፣ እመጸውታለሁ፣ አንዳንዴ እጾማለሁ ሲመችኝ ቤተክርስቲያን እሄዳለሁ፣ ሰንበቴና የጽዋ ማሕበር እጠጣለሁ፣ የቄስ ዘርና የቅዱሳን ዘር ነኝ፣ አያቴ ዳዊት ደጋሚና ቤተክርስቲያን ተካይ መነኩሴ ገዳማዊ ነበሩ፣ መናኝ ባሕታዊ ዘመድ ነበረኝ እያልን፣ ራሳችንን በትልቅነት ደረጃ ውስጥ አስገብተን እንመካለን፣ ብዙ እናወራለን፣ የሚገርመው ግን፣ ከእግዚአብሔር ልጆች የዲያብሎስ ልጆች የተንኮልና የግፍ አሠራሩ ላይ፣ ከማንም በላይ የሰለጠኑና የጥቃት ሥልታቸው የረቀቀ፣ ሂደቱን በእያንዳንዱ በኋላው ታሪክ በሚመጸደቅ ትውልድ ላይ ሁሉ፣ የመንፈሱ ጥቃት በምስጢራዊ ሁኔታ ተከናውኖ መገኘቱ ነው።

ሌላው ቀርቶ የዓይኑ-ጥላ አብሮን የመወለዱን ጉዳይ እንኳን፣ገና በግልጽ አልተረዳነም። ይህም የቱን ያህል <u>ከማስዳ የመያ'ዝ</u> ጉዳይ ጋር የተወሳሰበ እንደሆነ ያስረዳናል።

በመንፈሳዊ የሕይወት ጅማሬ ውስጥ፣ ለዕውቀት ሲባል የሚወሰዱ ዕፀ-ፋርሶችና በሰውነት ውስጥ የሚቀበሩ ከመንፈሱ ጋር በዕፆች አማካኝነት የሚገቡና በሰውነት ውስጥ ተመሳስለውና ተዋህደው የሚኖሩ የመንፈሶች አደጋዎች፣ በስፋት ያጠቁት ወገን ብዙ ነው።

በዚህ ዓይነት መንፈስ ተጠምደው ለቤተ እግዚአብሔርንና ለምዕመናን፣ ከአነጋገር እስከ ተግባር ድረስ መሰናክል ሆኖ የሚኖረው የአገልጋዮች ችግር፣ ከዚህ የልማድ አምልኮት ጋር የተያያዘ እንደሆነ፣ ብዙ በቤቱ የሚመላለሱ ሰዎችና በርካታ ምዕመናን ገና አልገባቸውም።

ነገር ግን በተግባር የሚታየው ሁሉ የክፉው መንፈስ የውክልና ሥራ በቃል ክፉ በመናገር በልብ በመመቅኘት፣ ተንኮል፣ ቅናትና አስማታዊ አሠራር መግለጫ ነው።

በሰውነት ውስጥ ተዋህዶ በመኖሩ ምክንያት የአገልግሎት ዘመኑን ሁሉ ለዓለማዊ ጥቅም ብቻ እንዲሰለፍ፤ በጥቅሙ የሚመጣበትን ሁሉ በማንኛውም የክፋት መንገድ በመበቀል፤ የመዋጋቱ ጉዳይ፤ ለመንፈሳዊ እምነቱ ከሚሰጠው በታ በላይ፤ ተንኮሉ የበለጠ ነው።

ከእውቀቱ ዘርፍ፤ ክፉ መናፍስትን እውቀት ለጭ አካል አድርጎ ከጀመረ መንፈሳዊ አገልግሎቱ ውስጥ፤ ብዙም መልካም ነገር ባይጠበቅ የሚገርም አይሆንም። ምክንያቱም፤ ክፉው ዲያብሎስ ሥልቱም ተፈጥሮውም ሃይማኖታዊ ጉዞን የሚያመጣውን ጸጋ፣ ሞገስና የእምነት ኃይሉን ተመሳስሎ ማዳከም ስለሆነ፤ ይሄው ግቡ ዛሬ ብዙ የተሳካለት መሆኑን በየቤተክርስቲያን ያለው የመለያየት ችግር ማሳያ ነው።

በመንፈሳዊ ግንዛቤያቸው የተሻሉ ሰዎች ግን፤ ሕብረተሰቡ ውስጥ ያለውን የክፉ መንፈስ ውስብስብ ፈተና የኑሮ፣ የእምነትና የአእምሮ መቃወስ፣ የጤና ማጣት አደጋ ይገነዘባሉ። የዚያኑ ያህል በተቃራኒው፤ ሳይቀደሱ የሚባርኩ፣ ሳያመልኩ የሚያገለግሉና የሚገስገሱ፣ የያዙትን ወንበር የሚያመልኩ፣ ለሌላው ጥፋትና ክህደት ምሳሌ የሚሆኑ ለአስተዳደራዊ በደል መፍትሔ የማይሰጡ፣ የተዘበራረቀ አመለካከት ያላቸው፣ በጥቅምና በባለጸጋ የሚታለሉ፣ ሃይማኖታዊ አደራቸውን የዘነጉና ለሕዝብ ደህንነት ራእይ የሌላቸው፣ ችግሩን የማያዩና የማይሰሙ፣ በምትሐተኞች እጅ የተያዙና በቤተ እግዚአብሔር መንፈሳዊ ኃይል መኖር ያቃታቸው አገልጋዮች ጥቂቶች አይደሉም።

በአጠቃላይ በእግዚአብሔር ቤት የምንገኝ አገልጋዮች፣ ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች ሁሉ፤ የክፉ መናፈስቱን የውጊያ ሥልቶችና ጥበቦች፣ የመጠጊያ፣ የመግቢያና የማጥቂያ አቀጣጫዎቻቸውን፣ ረቂቅ ጠባያቸውንና ሥሌታቸውን በመገንዘብ፤ ከርኩሳን መናፍስት ተገዢነት ነጻ ወጥተን፤ እውነተኛውን የእግዚአብሔርን የጽድቅ መንገድ መከተል እንችል ዘንድ፤ ኃያሉና ልዑሉ አምላካችን እግዚአብሔር ማስተዋሉን ይስጠን።

በእግዚአብሔር ተስፋ በኩል የቃሉ ፍቅር እንደሚነግረን፤ ‹‹ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ፣ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ክደን፣ የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድሃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን፣ ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል፤ መድኃኒታችንም ከዓመፅ ሁሉ እንዲቤዠን፣ መልካሙንም ለማድረግ የሚቀናውን ገንዘቡም የሚሆነውን ሕዝብ ለራሱ እንዲያነጻ፣ ስለ እኛ ነፍሱን ሰጥቶአል።›› ቲቶ፡2፡11-14

- ተፈጸመ ! -

ወስበሐት ለእግዚአብሐር!!

መልአከ መንክራት ግርማ ወንድሙ

መስከረም 2005 ዓ.ም.

ተጨማሪ መረጃዎች፤

የመናፍስቱን የውጊያ ሥልቶችና ጥቃቶች፤ ለማወቅና ሕብረተሰባችንን ምን ያህል እንደጎዱት በግልጽ ለመገንዘብ፤

- በተአምረ ጽዮን ሰቂዲዮ፤‹‹ንቁ ›› በሚል ርዕሥ የተዘጋጀውና፤ ከቁጥር አንድ እስከ አስራ ስምንት ድረስ እንዲሁም ከዚያም በላይ ያሉትን መንፈሳዊ የቪ.ሲ.ዲ. ፊልሞች ደጋግሞ በመመልከት፤
- **www. Radio Abissiniya.Com**
  ከአሜሪካን አገር በአቢሲኒያ ሬድዮ ጣቢያ የሚሰራጨውንና ‹‹ የመምህር ግርማ ወንድሙ መልእክት ›› በሚለው ፕሮግራም ላይ የሚተላለፈውን ትምህርት በመከታተል፤ ስለ ክፉ መናፍስት ጥቃቶች የበለጠ መረዳት ይቻላል።

ቀጣዩ መጽሐፍ

በማለዳ መያ’ዝ ፤ ቅጽ - ፪

1. የእግዚአብሔር ተስፋና የሰው ልጅ ፈተናዎች፤
2. የእርግማን ዘር ምልክቶችና የወንዝ ዳር ልጆች፤

እንዲሁም

ሌሎች፤ በድምሩ ሰባት ምዕራፎችን አጠቃሎ

በመያዝ፤ በቀጣይነት ይወጣል።

የቅዱስ እስጢፋኖስ ዓመታዊ ክብረ በዓል ግንቦት 17 ቀን 2004 ዓ.ም

በቅዱስ እስጢፋኖስ ቤተክርስቲያን የሚካሄደው ጉባኤያችን

ከመጽሐፉ የውስጥ ገጾች የተወሰደ...

...... ለምድርና ለባሕር ወዮላቸው፤ ዲያብሎስ ጥቂት ዘመን እንዳለው አውቆ በታላቅ ቁጣ ወደ እናንተ ወርዶአልና፤ ራእይ 12፡12

ደጋ ላይ የወደቀው ሰይጣን፤ የሰዎችን የአናኗር፣ የባሕል፣ የወግና የልማድ ወዘተ... የማህበራዊ ኑሮ አካባቢያዊ መርሆችን መሠረት አድርጎ፤ እንደ ቀየውና እንደ የመንደሩ መጠሪያውን አገኘና፤ ዛር፣ ውቃቢ እየሆነ፤ እየተሾመ፤ እየተሸለመ፤ ሿሚና ሽላሚዎችን እያበጀ፤ አዳል ሞቲ፣ ወሰንገሬ፣ ጠቋር አባ ቡሌ፣ የአርሲዋ እመቤት፣ የታዬ ከራማ፣ አውሊያ፣ አፋ-ደመና፣ አፋ-ለገሆ፣ አፋ-አቡኮ፣ ሰይፉ ጨንገር፣ ራስ ሐጎስ፣ ግራኝ አባ ጉግሳ፣ ቡሎ ገርቢ ሳማ ቀልቢ፣ ሼህ አንበሶ፣ ሙጨ-ዘራጋ፣ ራሔሎ፣ አዮ ሞሚና፣ አርሜት፣ ድማማት፣ ሞሔት፣ ቦገና ወዘተ... እየተባለ፤ ሰይጣንነቱን በውስጡ ደብቆና የሰዎችን ስያሜ ይዞ፤ አገሩን ሁሉ እንደ ውኃ ሙላት አጥለቀለቀ።

ፀሪሃ ላይ የወደቀው አጋንንት፤ በበኩሉ፤ ለሥራ እየተፈለገ፤ ለሙተት፣ ለሥልብና ለሚርት ገንዘብ ለመሰብሰብ፤ እየተሳበ ወደ ከተማ መጣ። « **ኃይል ሁነኝ፤ ስናገር የማሥፈራና የማስደነግጥ አድርገኝ!**» እየተባለ፤ ለግርማ ሞገስ እየተጠራ ባለፉት ዘመናት ብዙዎቻችን ቤት ገባ።

የአየሩ አጋንንት፤ ጥሩ ራእይና ሕልም እንዳታይና እንዳይኖርህ፣ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ጸባዖት እንዳይሰማ በሰማይና በምድር መሃል በአየር ላይ ሆኖ ይከለክላል። ሕልምህን ነብር፣ አንበሳ፣ ዝንጀሮ፣ ዘንዶ፣ እባብ፣ አይጥ፣ እንቁራሪት፣ ጊንጥ፣ ጥልቅ ጉድጓድ ወይም ገደል፣ ድቅድቅ ጨለማ ወዘተ... በማድረግ፤ ትውልዱ ራእይ አልባ ሆነ።

ከባሕር የወጣው የመናፍቁ መንፈስ ደግሞ፤ መጽሐፍ ቅዱስ አስደፅና አሠልጥኖ፣ ምላሱን አስረዝሞ፣ አስተሳሰብን በቅራኔ መርዞ፣ የክህደትና የቤተክርስቲያንን ሥርዓተ አምልኮትን እየተሳደበ፣ አእምሮን የመቆጣጠሪያ ሥልቶችን አብዝቶና ጥበቡን አስፍቶ፤ ሃሌ-ሉያ.. እያለ ጉርሻ እየሰጠ መጣ። ተሳዳቢው መንፈስ፣ እልኸኛው መንፈስ፣ አጉረምራሚው መንፈስ፣ የቅዱሳንን መንፈስና ኃይል የሚያርቀው፣ የመልአክትን ጥበቃ የሚክደውና የሚያስወግደው መንፈስ፣ የድንግል ማርያምን አማላጅነት በምሥጢረ-ሥጋዌ የተባረክንባትን የቅድስናዋን መንፈስ ከሰው ልጅ የሚያርቀውና የሚያንኳስሰው የአውሬው መንፈስ፤ ከባሕር ውስጥ ወጣ።

የሲኦሉ መንፈስ፤ ትምሕርትን፤ እውቀትን በአጠቃላይ ሳይንስን መሠረት አድርጎ፤ ምሁራንን የሚያሳድደው መንፈስ፣ በአእምሮ ውስጥ የጭንቀት፣ የብቸኝነትና፣ የጥርጣሬ ዘር እየዘራ፣ ትውልድን የሚያወድመው፣ ከሃይማኖት ጎዳና የሚያስወጣውና እምነትን የሚንደው የተጣለው መልአክ፤ የጨለማው ኮከብ ወይም የሉሲፈር መንፈስ፤ በሙያችን፣ በጥበባችንና በፍልስፍናችን ውስጥ ዘልቆ ገባ።

በአጠቃላይ፤ የወንድሞቻችን ከሳሽ የተጣለው ዲያብሎስ፤ የጻድቃንን መንፈስ የሚቃወመው ኃይል፤ በውስጣችን ቦታና ሥፍራ ያዘ። የቤተክርስቲያንን ጉዞ የሚያቀጭጭ፣ ወደ ቤተክርስቲያን የሚገቡትን አቅጣጫቸውን የሚያስት፤ አገልጋዮችን መንፈሳቸውንና ሞገሳቸውን የሚያስጥል፤ የሰማያዊ ጸጋ በረከትን የመካፈል ጽድቃቸውን የሚያበላሽ፤ የወሬኝነት፣ የተቺነት፣ የተቃዋሚነት፣ የፌዘኝነት መንፈስ ዘልቆ ገባ። መናፍስት ከተጫኑውና ካጠቃው ዘር ተገኝተን፤ እንዴት የተቀደሰ ሃሳብ ለማመንጨትና የተባረከ ሥራ ለመሥራት አቅምና ጉልበት ይኑረን? እንዲህ ሆነን፤ ገና በለጋና በወጣትነት ዕድሜያችን፤ በክፉ መናፍስት እጅና እግራችን ተሳስሮና አካላችን ደቆ፤ ፈዘንና ደንግዘን **በማለዳ ተያዝን**።

እንግዲህ እንዴት እናድርግ? የሰዎች ልብ በጭካኔ ተመቷል። የምሁራኖች እምነት ከመንፈሳዊ አቅጣጫ ውጭ ወጥቶ የቀዘቀዘ ሆኗል። የሽማግሌዎች መንፈሳዊ በረከት-ተስፋ፤ ከቅድስና መለኮታዊ ምሪት ተቋርጧል። እግዚአብሔር አምላክ ቤት ውስጥ ስንኖር፤ ፈተናዎቻችን እጥፍ ድርብ በመሆን፤ መንፈሳዊውን ሕይወት የሚያጨናግፉ ችግሮች ሰፍተውብናል። መንገድ ላይ እየቀረን ነው። ዲያብሎስ በታላቅ ቁጣ ወደ ምድር ወድቆአል። እግዚአብሔር አምላክ ይማረን።

ISBN 978-99944-989-3-2
9 789994 498932 >

ዋጋው፤ አንድ መቶ ብር
USD 50.00

Graphic Printers